

DUMNEZEIREA EXPLICATĂ

Îți mulțumesc, frate Carlson. Vă salut pe toți în Numele Domnului. Uneori când aud mărturiile pe care le aduc frații cu privire la felul de lucrare al Domnului, mă simt puțin șovăielnic când trebuie să mă ridic să vorbesc. Noi am auzit cum au fost prizoniți fratele și sora, care sunt bapțiști, din pricina Cuvântului. Eu știu ce înseamnă să fii pus deoparte de biserica din care faci parte, pentru că am fost predicator baptist.

Mie mi s-a întâmplat la fel deoarece am fost dat afară de propria mea biserică, spunându-mi-se că am înnebunit (din pricina Cuvântului pe care Îl vorbeam). Dar eu le-am răspuns: „Lăsați-mă în pace dacă sunt nebun, deoarece mă simt mai bine ca nebun pentru Hristos decât să fiu cu mintea întreagă și despărțit de El.”

Aceasta este convingerea mea.

Voi știți că organizația numită „Biserica lui Hristos” sau campbelliștii, sunt cei care ne-au batjocorit primii, atunci când am început să ținem adunări de vindecare.

Voi știți că Biblia vorbește despre un bărbat numit Pavel, care la început a fost un prizonitor al bisericii lui Hristos, dar apoi a devenit unul dintre ai noștri.

Oamenii obișnuiesc să privească în primul rând la viața pe care o duceți. Și voi știți că pentru mine este cel mai bine să trăiești o predică decât doar s-o predici.

Nu demult, am vorbit cu un lucrător din cadrul Evangheliei depline. Cred că îl cunoașteți cu toții – mă refer la fratele Booth Clibborn. El este un om foarte înțelept în felul lumii: vorbește șapte limbi, deci poate fi numit un uriaș în înțelepciune.

Împreună cu noi era și fratele Moore și discutam despre ceva. Eu nu eram de aceeași părere cu el, ceea ce l-a determinat să-mi spună: „Tu nu-ți cunoști Scriptura!” Voi știți cum vorbește fratele Booth.

Eu i-am răspuns: „Este adevărat, frate Booth, eu nu cunosc Biblia dar Îl cunosc foarte bine pe Autorul ei.”

Voi știți că Viața nu este să cunoști Cuvântul ci *„Viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu.”* (Ioan 17.3).

Acesta-i adevărul. Înțelegeți? Și dacă eu îl cunosc pe El, cunosc și Cuvântul Lui. Acesta este adevărul.

În dimineața aceasta, când am dat mâna cu frații lucrători de aici, am văzut un bărbat de culoare care mi-a amintit de Elder Smith. Ei seamănă foarte bine, numai că fratele Elder, care merge la Biserica lui Dumnezeu, are mustața căruntă. Eu mergeam foarte des să predic la ei și obișnuiam să intru pe ușa din spate. Nu voi uita niciodată expresia pe care o spunea: „Privește în sus și ascultă cântarea sfinților!” În colț stătea o fetiță și ei toți începeau să cânte și să bată din palme, ca penticostalii: „Înalță-L sus!” Mă iubeau mult, dar și eu îi iubeam pe ei.

Când mă vedea, el striga întotdeauna bucuros: „Intră prezbitere! Pune-ți pălăria! Pune-ți pălăria!”

Din câte am aflat, fratele pe care l-am văzut în locul acesta este soțul uneia dintre surorile care-mi place mult cum cântă. Eu am încercat s-o fac să înțeleagă de câteva ori că aș vrea să cânte, însă ea nu a vrut. Totuși, am s-o invit să vină o dată aici să cânte.

Soră, cred odată ai cântat într-o adunare a oamenilor de afaceri creștini cântarea: „Voi cei de pe corabie!” (Sora răspunde că este adevărat).

Soția mea va veni aici săptămâna aceasta și aș dori să te audă și ea cântând.

În dimineața aceasta am cunoscut un frate care mi s-a prezentat ca fiind un lucrător budist. Salutări, frate scump.

Nu demult, am avut ocazia să întâlnesc budiști. Când am fost în Canada, printre chinezi erau și foarte mulți budiști. Ei sunt oameni foarte amabili și iubitori.

Îmi amintesc de un bărbat numit Buddha, care era orb și pe care l-am întâlnit la o adunare pe care am ținut-o la Winnipeg. Era un bărbat micuț, și în timp ce-i vorbeam despre faptul că Dumnezeu este Vindecătorul, a crezut. Când m-am rugat pentru el, l-am auzit spunând tot timpul că îl iubește pe Dumnezeu, iar ochii lui s-au deschis pe loc și a putut să vadă.

Eu nu am avut până acum ocazia să vorbesc la Chicago în fața unui număr așa de mare de frați lucrători. Nu voi încerca să aduc un mesaj anume, deoarece știu că mă aflu în fața unor bărbați care cred că sunt cu mult mai capabili decât mine să aducă un mesaj. Totuși, cred că vom putea petrece un timp minunat în prezența

Domnului. Voi știți că am predicat de multe ori în acest oraș, cu ajutorul fraților comercianți de la Evanghelia deplină.

Părerea mea este că atunci când Dumnezeu trimite o slujbă ca aceasta, există intrări și ieșiri, urcușuri și coborâșuri, și ca urmare oamenii pot să greșească în felul cum gândesc sau cum vorbesc despre ea.

Eu nu sunt un bărbat educat, de aceea nu pot ține un discurs care să se ridice la nivelul fraților prezenți aici. Nu am educație, dar Îl iubesc pe Domnul și Domnul a pregătit pentru mine o altă cale prin care să pot câștiga sufletele: **prin darul Său divin** care umple golul din cultura mea, deoarece trăgându-mă dintr-o familie săracă, nu am avut posibilitatea să urmez o școală superioară.

La nașterea mea s-a întâmplat ceva deosebit, voi ați citit aceasta în cartea „Povestea vieții mele.”

Prin acest dar, încerc să fac partea pe care mi-a încredințat-o Domnul alături de voi, fraților, ca să-i atrag pe păcătoși la Hristos.

Eu nu sunt superstițios, dar îmi place ca întotdeauna înainte de a deschide Cuvântul, să vorbesc puțin cu Autorul. Să ne plecăm capetele în semn de respect pentru EL.

Scumpul nostru Tată, Tu ești Dumnezeul nostru, iar noi ne apropiem de Tine pentru cauza Evangheliei. Eu stau aici, în fața copiilor Tăi, a păstorilor puși de Tine, alături de acești frați scumpi care au credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna.

O, Doamne, inima mea este plină de amărăciune când văd că oamenii Te-au înțeleș greșit și ca urmare au construit tot felul de instituții în care vor să-i pregătească pe copiii Tăi, pentru Împărăția Ta. Tu însă, ne chemi să ieșim din toate aceste lucruri, în zilele din urmă, și noi credem, Doamne, că trăim în aceste zile din urmă.

Am ajuns la capătul drumului, așa cum a spus profetul: „*dar spre seară se va arăta lumina.*” (Zaharia 14.7), și suntem încredințați că noi suntem mesagerii acestei Lumini mărețe a Evangheliei, pe care am fost învredniciți s-o ducem până la marginile pământului, prin harul Tău.

Tată, Te rog să mă ajuți ca în dimineața aceasta să le pot spune fraților care este

Însărcinarea și slujba pe care am primit-o de la Tine, ca să mă poată înțelege. Îngăduie-ne să avem o dragoste desăvârșită, o colaborare și o părtășie deplină, spre slava și înaintarea Evangheliei. Îți cerem aceasta în Numele lui Isus, care S-a rugat pentru noi, ca să fim una așa cum El și Tatăl a fost Unul.

Tu ai spus: „*Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.*” (Ioan 13.35). Amin.

Nădăduiesc că nu vă voi plictisi prin ceea ce voi vorbi. Dorința mea este să înțelegeți ce vreau să spun, ca să nu mai ascultați părerile altora cu privire la aceste lucruri. Eu am vorbit în multe adunări despre slujba mea, dar în Chicago mă aflu pentru prima dată, de aceea aș vrea să fiu bine înțeles.

În Faptele Apostolilor 26.19, Pavel spune: „*De aceea, împărate Agripa, n-am vrut să mă împotrivesc vedeniei cerești.*”

Aceste cuvinte sunt spuse de apostolul Pavel și noi, slujitorii, ne referim cu plăcere la el, deoarece toți recunoaștem că Dumnezeu l-a chemat și l-a pus apostol pentru Biserica dintre neamuri: Isaia 49.6 și Fapte 13.47.

Noi vedem că slujba lui a fost cercetată de oameni.

Adevărul este că întotdeauna când se petrece un lucru neobișnuit, este cercetat. Și părerea mea este că așa este corect: totul trebuie cercetat.

Mă gândesc că uneori păstorii stau sceptici la lucrurile pe care le aud, și cred că ei au acest drept, deoarece, dacă înțeleg bine cuvântul „păstor” înseamnă „păstor”, iar păstorul este ciobanul sau supraveghetorul turmei. Acela care se îngrijește de hrana unui grup de bărbați și femei, peste care a fost pus de Duhul Sfânt.

Acesta este motivul pentru care el are dreptul să știe ce fel de hrană primesc oile lui și de unde provine ea. Părerea mea este că el are dreptul să facă acest lucru.

Deci păstorii și oamenii, în general, au dreptul să fie bănuitori, de aceea ei trebuie să aibă răbdare și să cerceteze lucrurile. Ce vei face dacă ești verificat și se dovedește că într-un punct nu mergi corect? Cum vei umbla prin credință?

Dacă cineva se gândește: „Lucrul acesta pare a fi psihologie!” este posibil să fie așa, dar tot atât de bine poate să nu fie așa. Dacă, de exemplu, cineva se hotărăște în inima lui să nu se mai ridice niciodată de la masă, orice s-ar întâmpla,

rămâne pe poziție. Înțelegeți? Aceasta înseamnă că a obținut tot ce și-a dorit și nu-l mai interesează altceva. Este atât de simplu.

Voi trebuie să credeți! Trebuie să aveți credință; trebuie să aveți încredere.

Dar cum puteți avea încredere într-un lucru când nici măcar nu știți încotro mergeți? Cum pot merge cu mașina în plină viteză pe un drum necunoscut, care este plin de curbe și nu știu ce surprize îmi poate rezerva curba următoare?

Vedeți, voi trebuie să știți pe unde mergeți, altfel dovedeți că nu știți cum să umblați. Acesta este adevărul. Dar dacă vreți să cercetați ca să vedeți cum stau lucrurile, veți cunoaște, deoarece vă va fi descoperit și atunci veți ști încotro mergeți și cum este drumul, așa că nu vă va mai opri nimeni și nimic.

Părerea mea este că asta a vrut să-i spună Pavel lui Agripa în versetul acesta. El a spus clar că înainte a făcut parte din partida lor și că nu s-a dat înapoi să-i prigonească pe creștini.

Cred că fratele sau sora care au fost cândva în biserica baptistă, s-ar putea duce în dimineața aceasta acolo și să le spună: „Odinioară, am fost unul dintre voi!”

Cred că și fratele care a făcut parte din Biserica lui Hristos (mă refer la organizație), ar putea merge în dimineața aceasta înapoi și să spună: „Eu am fost odată dintre voi!”

Ascultați-l pe Pavel. Ce spune în fața lui Agripa? „Eu am fost dintre ei: *„și am trăit ca Fariseu.”* (Fapte 26.5).

El a fost învățat de Gamaliel și cunoștea foarte bine legea și părerea evreilor. El a spus: *„Am prigonit Biserica lui Hristos, până la moarte.”* (Fapte 26.10-11).

Vedeți? El a spus clar: *„Sunt cercetat pentru credința a cărei prigonitor am fost.”*

M-am gândit de multe ori că Pavel a fost martor la martirajul lui Ștefan. El a fost acolo când Ștefan a ridicat ochii spre cer și a spus: *„Iată, văd cerurile deschise și pe Fiul omului stând la dreapta lui Dumnezeu.”* (Fapte 7.56).

Voi știți că oamenii pot ucide mesagerul dar nu pot ucide Mesajul lui. Acesta este adevărul. Ștefan a fost ucis pentru că Îl vestea pe Isus, dar Mesajul lui a fost dus mai departe de Pavel, care a afirmat că nu este vrednic să poarte numele de

apostol deoarece a prigonit Biserica lui Hristos și și-a dat consimțământul la uciderea lui Ștefan (1 Corinteni 13.9).

Pavel, asemenea tuturor înaintașilor săi, a spus mai întâi cine a fost, cu ce s-a ocupat, dovedindu-și apoi chemarea cu Scriptura. El era contrar Legii ebraice, dar le-a dovedit cu Scriptura că poziția lui este corectă.

Asemenea lui Pavel, eu invit pe orice frate care poate să dovedească, să-mi arate un singur lucru pe care l-am spus și care nu este conform Cuvântului. Cine poate spune „Această afirmație nu se găsește în Biblie!”? Voi puteți avea o părere diferită de a mea, cu condiția ca ea să fie conform Scripturii. Numai atunci este corectă.

Pavel aducea interpretarea lui cu privire la ceea ce a spus Moise. El a putut să spună aceste cuvinte numai după ce l-a întâlnit pe Isus într-o vedenie. Acolo, pe drum, Isus l-a strigat și i-a vorbit.

Cuvintele lui Pavel ar fi trebuit să fie înțelese de evrei, deși pentru Festus și Agripa erau lucruri greu de înțeles. „Ce? Vi se pare de necrezut că Dumnezeu înviază morții?” Vedeți? Ce voia să spună Pavel prin aceste cuvinte? „Dacă ați recunoaște lucrarea lui Dumnezeu din trecut, ați recunoaște și că El poate învia morții! Apoi le-a povestit experiența pe care a trăit-o pe drumul Damascului, și a început să le vorbească despre Isus, arătându-le că Isus este Dumnezeu însuși, (ceea ce i-a tulburat atât de mult încât voiau să-l omoare), Dumnezeul pe care l-au slujit în toate timpurile.

El este Dumnezeul care i-a călăuzit prin pustie; El s-a descoperit înaintașilor lor în Stâlpul de Foc și de Nor și tot în această Lumină l-a văzut și Pavel, o Lumină atât de puternică încât l-a orbit. Și Pavel l-a întrebat: „Cine ești Tu, Doamne?” (Fapte 26.15).

Isus i-a răspuns: „Eu sunt Isus pe care-l prigonești. Îți este greu să arunci cu piciorul înapoi, în vârful unei țepușe.” (v.14).

Aceasta l-a determinat pe Pavel să vorbească tuturor despre Isus, arătând că Isus Hristos este Mesia; că El a murit pentru păcatele noastre și că Dumnezeu l-a înviat din morți. Această învățătură este conform Cuvântului, iar acum Isus este viu.

Vedeți? Pavel era un martor al învierii Lui și dovedea că toate semnele și minunile,

care pentru ei erau atât de ciudate, nu erau ceva nou pentru Dumnezeu, ci dimpotrivă, dovedesc că El a rămas credincios Cuvântului Său, asupra căruia veghează ca să Îl împlinească.

Ce a spus prorocul Isaia că se va întâmpla la venirea lui Mesia? Isaia 35.5-6:

„Atunci se vor deschide ochii orbilor, se vor deschide urechile surzilor; atunci șchiopul va sări ca un cerb și limba mutului va cânta de bucurie.”

Aici, în Fapte, nu ne este redat tot discursul lui Pavel, dar el a mers în fața regilor și a vorbit despre toate aceste profeții, și cu siguranță, acești demnitari nu s-au dovedit atât de răbdători cu el, cum sunteți voi cu mine.

Voi știți că el a încercat să le spună celor din neamul lui, că Dumnezeu pe care L-au slujit ei...

„Îți mărturisesc că slujesc Dumnezeului părinților mei, după Calea, pe care ei o numesc „partidă”... (Fapte 24.14). Ei o numesc „nebie, erezie”. Vedeți, pe calea aceasta, pe care voi o numiți „erezie”, eu mă închin Dumnezeului la care vă închinați și voi.

Părerea mea este că astăzi putem spune și noi aceleași cuvinte oamenilor din organizațiile din care am făcut parte mai înainte: catolici, metodiști, bapțiști: „Eu slujesc Dumnezeului părinților mei, pe calea pe care voi o numiți „partidă”... și pentru care am fost puși deoparte și priviți ca și cum am fi nebuni și rătăciți.

Cât de puternică a fost mărturia lui Pavel înaintea lui Agripa, dacă la un moment dat împăratul a strigat: *„Curând mai vrei tu să mă îndupleci să mă faci creștin.”* (Fapte 26.28).

Pavel a dovedit Cuvântul Scripturii, deși era în contradicție cu propria lui sinagogă. L-a dovedit atât de clar, încât împăratul a fost mișcat și a spus: „Aproape că m-ai convins să devin creștin.”

Ce i-a răspuns Pavel? *„Fie curând, fie târziu, să dea Dumnezeu ca nu numai tu, ci toți cei ce mă ascultă astăzi, să fiți așa cum sunt eu, afară de lanțurile acestea.”*

Cu alte cuvinte, Pavel spunea: „Doresc din toată inima ca Dumnezeu să-ți dea și ție descoperirea pe care am primit-o eu. Doresc mult să poți primi acest lucru.”

Festus, uimit de cuvintele lui Pavel, i-a spus: „*Pavele, tu ești nebun! Învățătura ta cea multă te face să dai în nebunie!*” (v. 24).

Dar Pavel i-a dovedit că nu are dreptate: „*Nu sunt nebun, prea-alesule Festus, dimpotrivă, rostesc cuvinte adevărate și chibzuite.*” (v. 25).

Aceasta doresc să vă spun și eu în dimineața aceasta, fraților. Nu vreau să mă pun lângă Pavel, dar am dorit să fac această legătură pentru a fi mai bine înțeles în ceea ce vreau să vă spun. Dorința mea este ca voi toți, cei prezenți, să puteți vedea ceea ce văd eu, deoarece atunci veți primi o înțelegere mai clară cu privire la slujba mea.

Când am părăsit biserica baptistă și am început să merg în mijlocul pentecostalilor, Dr. Roy Davis, care m-a ordonat ca predicator baptist, mi-a spus că sigur am avut un coșmar; spunea aceasta referindu-se la vizita Îngerului Domnului. Voi știți însă că vizita Lui a adus în viața mea darul vindecării divine.

Eu nu știam nimic despre pentecostali, iar oamenii îi batjocoreau spunând că sunt o grămadă de „holly-rollers” care se târăsc pe jos și fac spume la gură, ca și câinii turbați, și că trebuie stropiți cu apă ca să fie treziți. Acestea erau zvonurile pe care le auzeam cu privire la ei.

Și acest predicator mi-a zis: „Cine crezi că te va asculta?”

„Dacă Dumnezeu a găsit cu cale să mă trimită, sunt sigur că a pregătit și pe cineva care să mă asculte”, am răspuns eu.

„Doctore Davis, am continuat eu, El era tot atât de real cum ești tu, și eu am stat în fața Lui, L-am privit și L-am vorbit...”, dar el susținea că am avut halucinații.

Fraților, convingerea mea este că „*darurile și chemarea sunt fără pocăință.*” Aceasta cred eu.

Tu nu poți fi ceea ce nu ești. Dacă un om încearcă să fie ceea ce nu este, e un fățarnic. Pe mine lăsați-mă să fiu ceea ce sunt și atunci totul va fi simplu și clar.

După cum v-am mai spus, eu nu sunt un om cult și nu cunosc deloc teologia. Adevărul este că nu am nici măcar pretenția că sunt predicator, deoarece nu am seminarul teologic și nici un vocabular elevat. Dar prin puțina mea cunoștință, cu ajutorul Domnului încerc să împărtășesc fraților mei ceea ce mi-a dat El.

În anul 1933, eu am fost ordonat ca predicator în Biserica Misionară Baptistă din Jeffersonville, Indiana, care era membră în Convenția Baptistă din Sud. Ceea ce vreau să vă spun este că Biserica Baptistă este suverană. Ca predicator, tu poți să predici ce vrei, dacă adunarea este de acord cu aceasta.

Eu cred că aceasta este o învățătură apostolică, deoarece autoritatea supremă într-o biserică este păstorul. Dar dacă vine un episcop sau altcineva și se ridică deasupra păstorului, vă întreb: „Cum va putea lucra Dumnezeu în acea biserică” Vedeți, nu se poate așa!

Imediat după ce am primit însărcinarea, am plecat la Sant Louis, Missouri, ca să mă rog pentru vindecarea micuței Betty Daugherty. Tatăl ei era pastor la Biserica Penticostală Unită, care botează în Numele lui Isus. Ei sunt cunoscuți sub denumirea de „Only Jesus”, adică „Numai Isus”. După vindecarea fetei, eu am revenit la Sant Louis, unde am închiriat Auditoriul Kiel, ca să țin o adunare de trezire. Numărul celor prezenți a fost în jur de 14.000 de oameni, așa că am fost nevoiți să apelăm la poliție ca să se facă ordine. De acolo am plecat la Richard T. Read, păstorul Tabernacolului „Trecute zile biblice binecuvântate”, din Jonesboro, care făcea parte tot din organizația „Only Jesus”. Apoi am fost la dr. G. H. Brown, care aparținea aceleiași organizații din Little Rock, Arkansas. De acolo am plecat pe coasta de vest.

Pe coasta de vest, am aflat că și în cadrul Bisericii Penticostale, sunt mai multe grupuri divizate, așa cum este și la bapțiști. Ei erau divizați datorită părerilor diferite cu privire la Cuvântul lui Dumnezeu. Acolo am întâlnit „Adunarea lui Dumnezeu” și „Biserica lui Dumnezeu”, care erau deosebite una de cealaltă. Da, ei s-au separat datorită părerilor diferite și au pus între ei linii de despărțire: doctrinele.

Când frații au auzit despre ce vorbesc, au venit la mine și mi-au spus:

„Bine, dar și tu faci parte din gruparea „Only Jesus”.

„Nu, eu nu fac parte din această grupare”, am răspuns eu.

Atunci un frate m-a întrebat: „Bine, dar atunci de ce umbli cu ei?”

„Faptul că umblu cu ei nu înseamnă că fac parte din gruparea lor.” Înțelegeți? Ei îmi sunt frați.

Și el mi-a răspuns: „Păi, ei sunt o grămadă de uli cuibăriți...”

„Iartă-mă, i-am răspuns eu, dar în mijlocul lor am întâlnit oameni cu adevărat evlavioși. Părerea mea este că și ei sunt oameni ai lui Dumnezeu, și nu sunt de acord să-i vorbești de rău, pentru că nu ai dreptate.”

Auzind aceste păreri, am încercat să mă abțin în a spune ceva și am început să studiez învățătura fiecăruia, ca să văd motivele pentru care s-au despărțit. Astfel, am ajuns să înțeleg că una dintre aceste două mari grupări a fost numită „Jesus Only”, iar cealaltă „Adunarea lui Dumnezeu”, cauza despărțirii fiind botezul în apă.

Unii susțin că botezul corect este în „Numele lui Isus”, iar ceilalți susțin că este în formula trinitară „Tată, Fiu și Duh Sfânt”.

Privindu-le atent am constatat că în mijlocul ambelor grupări sunt bărbați care îl slujesc pe Dumnezeu.

„O, Doamne, mi-am zis eu, cât ar fi de bine dacă ar înlătura punctele divergente dintre ei și ar merge înainte împreună, astfel încât să nu mai spună: „Nu vrem să avem părtășie unii cu alții!”

Concluzia mea este că dezbinarea cauzată de părerile diferite, care au generat ură și răutate, se datorează unui duh rău care i-a înșelat. Aceasta este tot ce dorește Satan, deoarece cât timp armele voastre sunt îndreptate unul împotriva celuilalt, el nu trebuie să lupte deloc împotriva voastră.

Răspunsul la această problemă ne-a venit în anul 1946, la un hotel din Seattle, Washington. Acolo am participat la un dejun la care am avut ocazia să vorbesc cu doi bărbați cunoscuți, care reprezentau cele două grupări. Unul dintre ei este dr. Ness. Cred că frații din „Adunarea lui Dumnezeu” și-l amintesc. El venea din nord-vest, era un bărbat înalt și înțelept și reprezenta „Adunarea lui Dumnezeu.”

Celălalt bărbat era dr. Scism, care reprezenta Biserica Penticostală Unită (Only Jesus). Cred că frații din Biserica Penticostală Unită și-l amintesc. El venea tot din nord-vest și avea mai multe districte pe care le păstora.

Înainte de întâlnire m-am tot gândit ce trebuie să fac, ce poziție să iau? De partea căruia dintre ei să mă pun?

Când a venit ziua hotărâtoare, ei mi-au spus: „Trebuie să iei partea unuia dintre

noi. Dacă mergi cu cei ce botează în Numele lui Isus, trebuie să aderi la ei, iar dacă mergi cu „Adunarea lui Dumnezeu”, trebuie să te depărtezi de gruparea „Only Jesus.”

Era clar că ajunsesem la o răscruce și că trebuia să iau o decizie.

Îmi amintesc că în dimineața aceea m-am rugat mult și L-am rugat pe Dumnezeu: „Ajută-mă, Dumnezeule, deoarece mă voi întâlni cu doi bărbați cunoscuți. În organizațiile lor sunt mii de slujitori, iar Tu m-ai trimis afară cu o însărcinare. Bărbații aceștia doi sunt slujitorii Tăi, dar cum i-aș putea ajuta pe oameni când se vede clar că cele două grupări se luptă una împotriva celeilalte.” Mă înțelegeți.

„Eu nu pot face așa ceva, deoarece sunt convins că voia lui Hristos este alta. Te rog ajută-mă, Doamne, să pot sta în fața lor și dă-mi cuvinte potrivite ca să le pot răspunde.”

În dimineața aceea nu am avut pe nimeni de partea mea, dar Domnul a fost cu mine.

A sosit și clipa decisivă: „Ce vei face? Ce hotărâre vei lua?”

Și eu m-am decis: „Hotărârea mea este să stau între voi, ceea ce înseamnă că nu voi adera la nici o organizație. Eu vă pot îmbrățișa pe amândoi și să spun: „Noi suntem frați!” Vedeți? Noi suntem frați. Am citit toate cărțile pe care le-am putut găsi, ca să văd motivele care au dus la despărțirea acestor biserici și când s-a întâmplat aceasta.

Cearța dintre voi a apărut din aceleași motive care au dus la dezbinarea bisericii primare, imediat după Rusalii. Atunci au început să se certe unul cu celălalt. Problema care se ridică este: Există o posibilitate de mediere, de rezolvare a problemelor divergente? Ce s-ar putea face pentru aceasta, fraților?”

Nici unul nu a spus nimic, deoarece problemele dintre ei erau foarte ascuțite; și erau despărțiți de aproximativ 15-20 de ani.

Eu am continuat: „Iată ce voi face, fraților: Dumnezeu nu m-a trimis să botez oricum. Însărcinarea pe care mi-a dat-o El este să mă rog pentru bolnavi, așa că, voi puteți face ce vreți și să botezați cum vă place.

Vreau să vă întreb însă ceva: Frate Ness, tu ce crezi, gruparea „Only Jesus” are

Duhul Sfânt, dacă ei vorbesc în limbi și fac aceleași lucruri pe care le faceți voi, cei din „Adunarea lui Dumnezeu”?”

„Desigur”, a răspuns el.

„Frate Scism, tu ce crezi, „Adunarea lui Dumnezeu” are Duhul Sfânt dacă acolo se vorbește în limbi și fac exact aceleași lucruri ca voi?”

„Sigur că da”, a răspuns el.

„Biblia spune că Dumnezeu dă Duhul Sfânt celor care I se supun Lui, de aceea vă întreb: Cine I s-a supus? Care dintre voi s-a supus voii Sale? Și Dumnezeu v-a dat Duhul Sfânt la amândoi. Vedeți?”

„Frate Scism, poți afirma că fratele Ness nu are Duhul Sfânt?”

„Nu”, a răspuns el.

„Frate Ness, poți afirma că fratele Scism nu are Duhul Sfânt?”

„Nu!”

Vedeți, acești doi bărbați erau convinși că posedă Duhul Sfânt, dar tocmai aici este ceva de neînțeles.

Mă voi întoarce imediat la problema noastră.

Frații finlandezi știu că de curând am venit din Finlanda, unde a fost înviat acel băiat mort. La Stockolm, m-am întâlnit apoi cu Levi Pethrus de la Biserica Philadelphia. El este un mare bărbat al lui Dumnezeu.

Fratele Gordon Lindsay, a aparținut și el de „Adunarea lui Dumnezeu”, iar în prezent este unul din principalii sponsori ai misiunilor mele internaționale.”

Așa pot spune și despre Forsaquare, care a ieșit din „Adunarea lui Dumnezeu” și despre unitarieni. Înțelegeți?

Totuși, eu am spus clar că nu voi adera la nici una dintre aceste grupări care se ceartă între ele. Datoria noastră este să ne vedem cu toții frați și să mergem împreună, deoarece toți avem aceeași dorință și aceeași țintă.

Problema este ca toți cei ce se cerată, să-și examineze cu atenție motivele și

obiecțiile și să pună înainte voia lui Dumnezeu. În felul acesta veți vedea dacă ceea ce faceți este corect sau nu.

Voi știți ce spune Isus în Marcu 11.24:

„De aceea, orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați primit și îl veți avea.”

Dar eu vă întreb: „Dacă te îndoiești în inima ta că aceasta este voia lui Dumnezeu, sau dacă motivele și obiecțiile tale sunt greșite, cum vei putea primi ceea ce ceri? Dar dacă ești corect și ceea ce ceri este voia lui Dumnezeu, vei primi, pentru că altfel ar fi greșit Dumnezeu.

Aici este problema. Cred că nimeni nu m-a auzit vorbind despre aceste lucruri de pe platformă, pentru că le las deoparte. Vedeți? Depinde de noi. Eu sunt chemat aici să câștig suflete pentru Hristos, prin darul pe care l-a pus El în mine. Înțelegeți? Nu mă interesează nimic altceva.

Voi puteți să vă botezați cum vreți, dar când va veni El...

Voi știți că am fost numit în toate felurile. Unii spun că sunt profetul lui Dumnezeu, în timp ce alții afirmă că am drac. Adevărul este că în spatele tuturor acestor păreri, eu sunt fratele vostru, cetățean al Împărăției lui Dumnezeu și lucrez împreună cu voi pentru Împărăția Lui. Acesta este adevărul.

Dacă totul este în ordine, nu vă plictisesc și vreți să mă ascultați în continuare, aș vrea să merg mai departe. Mă mai puteți asculta, fraților? (Lucrătorii răspund: „Continuă!”). În ordine.

Cred că ceea ce voi spune în continuare vă va ajuta să mă înțelegeți.

Mi-am notat ceva aici, ca să nu uit.

În discuția pe care am avut-o cu cei doi bărbați, am fost întrebat ce cred despre „trinitate”. Cred în „trinitatea” lui Dumnezeu?

Fraților, acum când ne apropiem de problema noastră, cred că nu vă veți supăra pe mine și că vom rămâne frați. Eu vă datorez această explicație pentru că mulți din membrii adunărilor voastre vin la adunările mele și desigur, nu aș vrea să-i amănesc prin ceea ce învăț.

Eu i-am rugat întotdeauna pe oameni să nu-mi pună alte întrebări decât cele referitoare la tema pe care o ating în vorbirea mea, iar când s-a întâmplat să mă întrebe altceva, le-am răspuns simplu: „În problema aceasta întrebați-l pe păstorul vostru, deoarece dacă a putut să te conducă până la primirea Duhului Sfânt, te va duce și mai departe.”

Fac aceasta pentru că lucrurile mici sunt cele care creează confuzii și nu vreau să ajung la așa ceva.

Mi s-a spus că sunt un urâtor al organizațiilor, dar nu este adevărat. Părerea mea este că organizațiile sunt minunate, dar când sistemul devine corupt, nu pot să nu mă ridic împotriva lui. Înțelegeți? Pe mine nu mă interesează dacă sunteți unitarieni sau trinitarieni. Sistemul este problema. Din cauza sistemului, a crezului vostru, ajungeți la probleme divergente și spuneți:

„Noi suntem „Adunarea lui Dumnezeu!”

„Dar cei de vizavi cine sunt?”

„Frații noștri de la „Only Iesus!”

„Dar cei de mai încolo cine sunt?”

„O, aceia sunt frații Foursquare. Sunt frați minunați și avem părtășie împreună.”

„Credeți la fel ca ei?”

„O, desigur! Noi avem aceeași credință.”

„Bine, dar atunci ce vă deosebește?”

„Păi, să vezi...Noi botezăm într-un fel, iar ei în alt fel.”

Vedeți? Noi ne lovim de aceeași problemă ca în Africa de Sud. Frații de acolo mi-au spus: „Un grup scufundă persoana botezată de trei ori cu fața în jos (pe burtă). Alții o scufundă de trei ori pe spate.”

Când am auzit aceasta, i-am întrebat: „Bine, dar unde scrie așa ceva?”

Unul mi-a răspuns: „Când a murit, Isus a căzut cu fața înainte. Acesta este motivul pentru care scufundăm persoana botezată cu fața înainte.”

„Bine, dar cu gruparea cealaltă cum este?”

Ei au răspuns: „Ați văzut vreodată un mort îngropat pe burtă?”

Vedeți, fraților? Acesta este motivul pentru care s-au despărțit și au făcut două grupări. Aceasta este ceea ce vrea Satana, ceea ce înseamnă că dacă vă despărțiți împliniți planul Satanei.

Cei vinovați de aceste dezbinări nu sunt oamenii. Credincioșii din ambele grupări sunt oameni minunați; ceea ce-i desparte este sistemul, crezul, el este vinovat!

La fel este și cu catolicii. Dacă un catolic crede în Isus Hristos pentru mântuire, va fi mântuit. Vedeți, așa este corect. Dar dacă se încrede în biserică, este pierdut. Și voi, fraților penticostali, știți că dacă cineva se încrede în biserica penticostală pentru salvare, este cel mai nenorocit dintre oameni. De ce? Pentru că este pierdut. Acesta-i adevărul!

Dacă privim la Isus Hristos, suntem salvați prin credință. Vedeți? Este o lucrare completă. Celelalte lucruri nu au nici o importanță.

În discuția mea cu frații Scism și Ness, am spus: „Nu voi trece de partea nici unuia dintre voi, deoarece amândoi sunteți greșiți cât timp vă certați.”

Înțelegeți ce vreau să spun? Eu prefer să fiu greșit în învățătură, dar sincer în inimă, decât să posed Adevărul și să fiu un fățarnic. De ce? Deoarece faptul că vă certați arată ce este în inima voastră.

Vă spun aceasta din experiență. Pentru mine nu contează ce face un om, nici cât de mult se deosebește de mine prin părerile lui și nici ce spune despre mine; grija mea este să-l pot iubi la fel de mult ca pe oricare altul, și aceasta nu pentru că sunt dator, ci pentru că această iubire izvorăște din inima mea. Dacă nu simt aceasta, sunt greșit. Vedeți, acesta este adevărul.

Nu demult, a venit la mine un frate care face parte din organizația „Biserica lui Hristos”. El spunea următoarele despre mine: „Omul acesta este un drac! El vorbește despre darurile Duhului Sfânt, dar în zilele noastre nu mai există așa ceva. Numai cei doisprezece apostoli au posedat Duhul Sfânt și numai în mijlocul lor s-a manifestat darul vindecării.” El a continuat să vorbească în felul acesta cam o jumătate de ceas.

Când a terminat, i-am spus: „Un moment, frate. Cred că ar fi cazul să-mi permiți să mă apăr, deoarece spui că vorbești unde vorbește Biblia și taci când tace ea.”

„Așa este, frate”, a răspuns el.

„Bine. Acum fii atent, te rog! Ai spus că numai cei doisprezece apostoli au primit Duhul Sfânt, dar îți voi arăta ce spune Biblia referitor la lucrul acesta: „....numărul celor prezenți laolaltă era de aproape o sută douăzeci.” (Fapte 1.15).

Sau vrei să spui că apostolul Pavel nu a avut Duhul Sfânt? El L-a avut, deși s-a întors la Domnul la câțiva ani după apostoli.

În continuare ai afirmat că numai cei doisprezece apostoli au posedat darul vindecării, dar Biblia vorbește despre un bărbat care nu era din rândul apostolilor și totuși a făcut semne, minuni și vindecări în Samaria: este vorba de Filip, care nu era nici măcar predicator, ci diacon (Fapte 6.5), dar în Samaria a scos draci (Fapte 8.6-7).”

Când am spus aceste cuvinte, el a plecat capul și a tăcut.

La despărțire, i-am spus: „Te iert pentru că m-ai numit drac, pentru că îmi dau seama că nu ai vrut să spui aceasta.”

El m-a privit o clipă, după care mi-a zis: „Un lucru este sigur: tu ai cu adevărat Duhul Sfânt.”

„Frate, acum care este adevărul? Sunt un drac sau posed Duhul lui Hristos?”
Vedeți?

Vă spun însă ceva: Omul acela a putut spune că am Duhul Sfânt pentru că a văzut dragostea mea pentru el, chiar dacă era greșit. Eu nu m-am uitat la faptul că era în dezacord cu Cuvântul: l-am iubit oricum.

Eu sunt vânător și trăiesc mult în natură. Odată, am fost nevoit să ucid un urs cu cuțitul. Mulți oameni m-au întrebat:

„Nu ți-a fost frică de el?”

„Nu!” am răspuns eu, „dacă mi-ar fi fost frică, m-ar fi omorât el pe mine.”

Vedeți? Voi nu puteți înșela simțurile animalelor. Ele știu dacă vă temeți sau nu.

Dacă te temi de un cal știi ce va urma? Te va călca în picioare. Înțelegeți? Dacă vă temeți de ele, nu le puteți înșela. Trebuie să stați fără frică, pentru că altfel vă vor ucide.

Cu Satana este la fel.

Voi trebuie să-i iubiți pe oameni cu adevărat. Nu puteți fi doar niște prefăcuți. Trebuie să iubiți, altfel fața voastră vă va da de gol. Acesta-i adevărul. Voi trebuie să-i iubiți cu adevărat, iar ei vor ști aceasta. Vedeți? În privința aceasta există un simțământ aparte.

Acum câteva zile a sunat cineva la telefon și a întrebat-o pe soția mea:

„Fratele Branham este acasă?”

„Nu”, a răspuns ea.

„Voiam să-i spun că deși nu am fost de acord cu el într-o problemă teologică, recunosc că este un slujitor al lui Isus Hristos.”

Apoi mi-a scris o scrisoare în care îmi spunea că de îndată ce mă voi întoarce va veni la mine pentru că dorește să primească Duhul Sfânt despre care vorbesc eu.

Fraților, dacă nu aș fi avut dragoste pentru acești oameni, le-aș fi spus: „Totul este greșit în organizația din care faci parte! Denominația din care faci parte este greșită și la fel voi! Toți cei ce faceți parte din „Biserica lui Hristos” sunteți niște draci!”

Dacă aș fi vorbit așa, nu l-aș fi câștigat niciodată pe acel om. Iar dacă i-aș fi spus că îl iubesc și nu era adevărat, el ar fi știut aceasta. Acesta este adevărul. Tu trebuie să faci totul din inimă.

Acesta este simțământul cu care urc în fiecare seară pe platformă. În rest nu-mi fac nici o problemă. Eu postesc și mă rog, iar El face totul așa cum mi-a promis. Acesta este motivul pentru care merg pe platformă fără nici o umbră de îndoială. Știu că El va face tot ce mi-a spus. Eu știu care este cauza mea; știu care mi-e ținta: să-i conduc pe oameni în Împărăția lui Dumnezeu.

Pe mine nu mă interesează faptul că cineva umblă din biserică în biserică. Cât timp Îl caută pe Hristos, este bine. Aceasta este în inima mea. Înțelegeți? Pe mine nu

mă interesează că a aderat la „Biserica lui Hristos”, principalul este ca sufletul lui să fie câștigat pentru Hristos.

Eu i-am spus fratelui Ness: „Nu vorbesc așa ca să mă deosebesc de ceilalți, ci pentru că așa gândesc.”

„Desigur”, a răspuns el.

„Aș vrea să mă explic.”

Aceasta aș vrea să vă spun și vouă, fraților prezenți în locul acesta. Tot ce doresc este să mă priviți ca pe fratele vostru, iar dacă sunt greșit în ceea ce spun, să mă iertați. Spun aceasta, pentru că în dimineața aceasta sunt prezenți predicatori de la ambele grupări: și de la unitarieni și de la trinitarieni.

Părerea mea este că amândoi sunteți greșiți câtă vreme vă certați, deoarece motivele voastre sunt greșite. Și cât timp motivele voastre sunt greșite, nu contează ținta urmărită. De ce? Pentru că motivele voastre în acea problemă sunt greșite. Acesta-i adevărul!

Unii oameni îmi spun: „Frate Branham, tu ești un „Only Iesus”, dar eu vă spun categoric: Cine crede aceasta, greșește pentru că eu nu fac parte din „Only Iesus”.

Altcineva, m-a întrebat: „Frate Branham, ești trinitarian?”

Nu, domnilor, nu sunt trinitarian. Eu sunt creștin. Mă înțelegeți? Cuvântul „trinitarian” sau mai bine zis „trinitate”, nici nu este menționat în Biblie. Acesta este motivul pentru care nu cred în existența a trei dumnezei separați, individuali.

Eu cred că există un singur Dumnezeu care are trei calități sau descoperiri: ca Tată, Fiu și Duh Sfânt.

Acesta este motivul pentru care am fost însărcinați să botezăm în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt. Eu cred că așa S-a descoperit Dumnezeu.

Când Dumnezeu S-a descoperit oamenilor din vechime, a făcut-o în Stâlpul de Foc. Credeți aceasta, nu-i așa? Orice cunoscător al Bibliei știe că Stâlpul de Foc din pustie era Logosul, Îngerul Legământului, adică Hristos.

Spun aceasta pe baza Cuvântului scris în Ioan 8.58: „...*Mai înainte ca să se nască Avraam, sunt Eu.*” Vedeți? El a spus: „Eu sunt”.

El este un Dumnezeu sfânt. Acesta este motivul pentru care dacă un om s-ar fi atins de muntele pe care a coborât El, ar fi murit. (Exod 19.12-13). În ordine.

Dumnezeu voia să Se apropie din nou de creatura Lui, dar nu putea coborî în mijlocul oamenilor din cauza păcatului, iar sângele oilor și al caprelor nu putea șterge păcatul, ci numai îl acoperea. Noi știm cu toții aceasta.

Dar ce s-a întâmplat? **Același Dumnezeu care era în Stâlpul de Foc, S-a făcut trup omenesc, prin Fiul Său; a locuit într-un trup numit Domnul Isus Hristos.**

Biblia spune: *„Căci în El locuiește trupește toată plinătatea dumnezeirii.”* (Coloseni 2.9), iar în 1 Timotei 3.16 scrie: *„Și fără îndoială, mare este taina evlaviei...”* Dacă ei au numit-o mare, noi cum o numim?

„Mare este taina lui Dumnezeu...” De ce? *„...pentru că Dumnezeu S-a descoperit în trup...a fost văzut de îngeri, a fost propovăduit printre oameni, a fost crezut în lume, a fost înălțat în slavă...”*

El i-a spus lui Filip în Ioan 14.9: *„Cine M-a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl. Cum zici dar: arată-ne pe Tatăl?”*

Biblia spune clar că *„Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine.”* (2 Corinteni 5.19).

Dumnezeu nu poate fi trei persoane, și nici trei dumnezei. Nici Isus nu poate să fie Tatăl. Înțelegeți? Ambele păreri sunt greșite.

Dacă noi credem în trei dumnezei, suntem păgâni.

Eu am discutat odată cu un evreu. El m-a întrebat:

„Care dintre cei trei este Dumnezeul tău? Tatăl, Fiul sau Duhul Sfânt?”

„Păi, nu sunt trei dumnezei”, am răspuns eu.

„Tu nu poți să-L împarți pe Dumnezeu în trei persoane și să-L oferi unui evreu.”

„Sunt de acord cu tine, domnule”, am răspuns eu.

Aceasta s-a întâmplat când a fost vindecat de orbire John Rbyn. (Aceasta s-a

întâmpilat la Benton Harbor). Și rabinul mi-a zis:

„Tu nu poți să-L împarți pe Dumnezeu în trei și să-L oferi unui evreu.”

„Sigur că nu”, am răspuns eu, după care l-am întrebat: „Rabi, tu crezi în proroci, nu-i așa?”

„Da”, a răspuns el.

„Despre cine este vorba în Isaia 9.6? La cine se referă profetul când spune: *„Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni S-a dat: ...Îl vor numi: „Minunat, Sfetic, Dumnezeu tare, Părintele veșniciei, Domn al păcii.”*

„Aici este vorba despre Mesia”, a răspuns el.

„Și mai spune-mi ceva: În ce relație va fi Mesia cu Dumnezeu?”

„El este Dumnezeu.”

„Așa cred și eu.”

Vedeți? Acesta este adevărul. Mesia este Dumnezeu.

Apoi l-am întrebat: „Spune-mi te rog, unde a omis Isus să împlinească ceva din ceea ce a spus profetul?” El a început să plângă și să se plimbe înapoi și încolo.

John Rhyne a primit vederea în Numele Lui.

El a zis: „Departa de Dumnezeu să aibă un Fiu.”

Eu am continuat: „Marele IahveH a umbrat o fecioară, așa cum a spus profetul Isaia 7.14 și a creat în pântecele ei o celulă de sânge. Din acea celulă S-a format trupul lui Isus.

Rabi, privește în Vechiul Testament: când un om mergea să ducă o jertfă pentru păcatele lui, lua un miel. El știa că a încălcat poruncile lui Dumnezeu, de aceea, ducea un miel. Își mărturisea păcatele în fața preotului, după care mielul era înjunghiat. Omul ținea mâinile peste miel, în timp ce sângele acestuia curgea, păcătosul fiind conștient că mielul acela moare din cauza păcatelor lui. Celula de sânge era ruptă și păcătosul ținea mielul cu mâinile lui până simțea că viața a ieșit din el. Atunci preotul lua sângele mielului și îl pune pe altarul de aramă al

judecății, iar omul pleca conștient că mielul acela i-a luat locul, că a murit în locul lui. Dar această cunoștință nu aducea nici o transformare în el, deoarece după ce pleca, păcătuia în continuare. Înțelegeți? Închinătorul era curățit, dar dorința de a păcătui nu dispărea. Acesta este motivul pentru care jertfa trebuia adusă în fiecare an. Dar acum, prin Jertfa care s-a adus, închinătorul curățit nu mai are dorința de a păcătui.

Privește rabi, viața vine de la bărbat. Femeia produce oul care este fecundat de spermatozoidul care vine de la bărbat, formând embrionul din care se dezvoltă fătul.

Găina poate să facă un ou, dar dacă acel ou nu este fecundat de cocoș, nu va ieși niciodată un pui din el.

Acum privește! Dumnezeu cel Atotputernic care umple timpul și spațiul, a pus un germen micuț în pântecul unei fecioare. Prin aceasta putem fi mântuiți noi. Isus nu a fost nici evreu, nici dintre neamuri, deoarece oul (care vine de la femeie) produce numai trupul. Sângele este purtătorul vieții. Acesta este motivul pentru care Biblia spune că *„Biserica Domnului a fost câștigată prin Însuși sângele Său.”* (Fapte 20.28).

Vedeți, El nu a fost nici iudeu, nici dintre neamuri. El era Dumnezeu. Acesta este motivul pentru care atunci când venim la altar, prin credință, ne punem mâinile peste capul Lui, simțim chinurile și agonia prin care a trecut pentru noi la Calvar, mărturisim cât suntem de păcătoși și în același timp recunoaștem că El a murit în locul nostru. Vezi rabi, sângele aceluia miel nu a putut să vină înapoi peste păcătos, ca să facă o ispășire deplină, deoarece era viața unui animal. Dar când a fost ruptă Celula de sânge a lui Isus, El nu era un simplu Om. Acea era Viața lui Dumnezeu. Acesta este motivul pentru care atunci când închinătorul își pune mâinile peste Fiul lui Dumnezeu, prin credință, și își mărturisește păcatele, peste el nu vine viața unui om, ci Viața lui Dumnezeu care este Viața veșnică.

Cuvântul „ZOE” înseamnă „propria Viață a lui Dumnezeu.” Și El a spus că noi suntem fii și fiice de Dumnezeu, pentru că El ne va da „ZOE”, adică Viața veșnică. Aici o aveți!

Eu am continuat: „Cine este Acesta? Dumnezeul cel îndurător. La început, în Vechiul Testament, nici un om nu putea să se apropie de El și să Îl atingă, deoarece omul era păcătos. Apoi a venit jos într-un trup, ca să ia păcatul nostru.

Vedeți, singurul lucru pe care putea să-L facă Dumnezeu, și să rămână drept, era să procedeze în felul acesta.

Am să vă dau un exemplu: dacă aș avea autoritatea pe care a avut-o Dumnezeu peste rasa umană, în dimineața aceasta aș spune: „Primul om care va privi stâlpul acela va muri!” Ce ar urma dacă fratele Tommy Hicks l-ar privi? Ar fi corect să spun: „Frate Carlson, du-te și mori tu în locul lui!”? Nu ar fi corect! Sau dacă aș spune: „Leo, tu ești secretarul meu. Du-te și mori în locul lui!” Nici aceasta nu ar fi corect. Dar dacă aș spune: „Billy, tu ești fiul meu, du-te și mori pentru el!”? Nu, nici aceasta nu ar fi corect! Singura procedură corectă ar fi să iau eu însumi locul lui și să mor pentru el.

Vedeți? Exact aceasta a făcut Dumnezeu. Dar Biblia spune că Dumnezeu este Duh. Și ce a făcut El? Și-a schimbat înfățișarea.

Oamenilor li se pare imposibil să creadă așa ceva: că marele IaHVeH a venit jos. El a putut să vină într-un palat, dar a venit într-o iesle. Oh, marele IaHVeH plângând ca un prunc. Marele IaHVeH jucându-Se ca un copil; marele IaHVeH tâmplar – un muncitor. Marele IaHVeH adolescent. Și apoi IaHVeH stând răstignit între cer și pământ, plin de scuipați pe față, plin de răni pe tot trupul și doborât de durere. Oh, IaHVeH murind pentru copiii Lui ca să ne poată răscumpăra. Vedeți, nu altcineva, ci Dumnezeu Însuși. Vedeți? O altă calitate a lui Dumnezeu. De ce a făcut aceasta? Ca să ajungă înapoi în inima omului.

Atunci a putut fi atins, iar astăzi poate locui în noi. Ce a făcut El prin jertfirea trupului Său? A devenit IaHVeH în noi, iar noi suntem parte din EL. În ziua de Rusalii, Stâlpul de Foc S-a împărțit pe Sine însuși în limbi de foc și S-a așezat peste fiecare, arătând că Dumnezeu Se împarte pe Sine în Biserica SA.

Oh, fraților, dacă am putea să ne adunăm împreună, astfel încât El să poată veni în mijlocul nostru ca atunci, l-am avea pe IaHVeH în plinătatea SA. Dar cum putem să Îl avem când unul vorbește în limbi și spune că este dovada Duhului; altul trage într-o parte, altul în cealaltă? Haideți să-L punem împreună. Să nu avem doar o licărire a acestui Foc, ci să avem Focul în plinătatea lui.

Biblia spune că în ziua de Rusalii, când a venit Dumnezeu jos, peste fiecare din cei prezenți „s-au împărțit niște limbi de foc.”(Fapte 2.3).

Acesta era același Stâlp de Foc, care acum se împărțea peste oameni ca să ne facă

frați.

„În ziua aceea, veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu, că voi sunteți în Mine și că Eu sunt în voi.” (Ioan 14,20).

Noi suntem unul, nu mai mulți, nu împărțiți.

În Vechiul Testament, Dumnezeu IaHVeH nu putea să Se apropie de om din pricina propriei Sale Legi a sfințeniei. Mai târziu însă, El a devenit păcat pentru noi și a plătit prețul împăcării. De ce a făcut aceasta? Ca să poată locui în noi. Vedeți?

- Dumnezeu deasupra oamenilor;
- Dumnezeu cu noi;
- Dumnezeu în noi.

Nu trei dumnezei, ci Unul singur.

Profesorii înnebunesc încercând să înțeleagă cum vine aceasta, dar adevărul este că această taină nu poate fi înțeleasă cu mintea, ci este nevoie de o **DESCOPERIRE!** Trebuie să primiți o descoperire.

Iar când ajungem la botez... Vedeți, acesta este punctul în care începe cearta...(Eu le-am spus despre aceasta și celor doi frați Scism și Ness).

Știu că în locul acesta se află mulți bărbați înțelepți, mult mai înțelepți decât mine, dar vreau să vă spun că am citit și eu „Părinții noștri înainte de Niceea”, „Conciliul de la Niceea” și toate cărțile de Istorie creștină care au apărut, și am înțeles că cearta a început la Conciliul de la Niceea.

Acolo, oamenii au încercat să-l înțeleagă pe Dumnezeu cu mintea lor și astfel o parte din ei au mers pe linia trinitară în timp ce alții s-au dus pe linia unitariană, dar adevărul este că au greșit și unii și alții. De ce? pentru că au încercat să facă ceva prin propria lor înțelepciune.

Voi trebuie să-L lăsați pe Dumnezeu s-o facă, pentru că El nu are nevoie de ajutorul nostru. Haideți să fim frați! Haideți să mergem înainte împreună și să Îl lăsăm pe Dumnezeu să clarifice toate neînțelegerile noastre. Dacă El este infinit, cunoaște toate lucrurile și a văzut sfârșitul înaintea începutului, ce mai putem face noi? Un singur lucru: să mergem înainte! Aceasta este calea! Țineți cadența! Mergeți în pas cu marele nostru Iosua!

Acum fiți atenți cât este de ridicol să crezi în trei dumnezei! Dacă există trei dumnezei, înseamnă că Isus nu S-a născut dintr-o fecioară, deoarece are doi tați. Am să încerc să vă explic ilustrându-i pe cei trei prin trei obiecte. Acesta este Dumnezeu Tatăl, acesta este Dumnezeu Fiul și acesta este Dumnezeu Duhul Sfânt.

Acum vă rog să fiți foarte atenți ca să înțelegeți ce vreau să spun. Domnul să vă ajute. Acum priviți! De fapt voi (unitarienii și trinitarienii) credeți același lucru, doar că Satana v-a dezbinat referitor la înțelegerea acestei probleme. Cu ajutorul Cuvântului lui Dumnezeu, vă voi dovedi imediat ceea ce spun. Dacă ceea ce voi spune nu este conform Scripturii, să nu mă ascultați, dar dacă este adevărul, fiți atenți!

Deci fiți atenți! (Fratele Branham ilustrează dumnezeirea folosind cele trei obiecte). Acesta este Dumnezeu Tatăl; acesta este Dumnezeu Fiul; și acesta este Dumnezeu Duhul Sfânt.

Să-i așezăm puțin pe toți trei acolo: Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.

Oh, mă tem că nu voi avea timp să vă explic totul! (Frații spun: „Nu e nici o problemă! Continuă!”). Nu am avut niciodată ocazia să vorbesc în fața voastră și aș vrea să vă pot spune totul.

Deci priviți! Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Cine era Tatăl lui Isus Hristos? Dumnezeu. Noi toți credem aceasta, nu-i așa? (Adunarea răspunde: „Amin!”). În ordine.

Să citim acum textul din Matei 28.19, unde Isus le-a spus ucenicilor Săi: *„Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.”* Zece zile mai târziu, Petru plin de Duhul Sfânt, a spus: *„Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos...”*

Aceasta este o poruncă.

Fraților, acum vă voi arăta ce cred eu. Eu știu ce credeți fiecare dintre voi și cred că Duhul Sfânt vă va ajuta să înțelegeți ceea ce vă voi spune în continuare.

Acum se ridică o problemă: Dacă Matei 28.19 se contrazice cu Fapte 2.38, înseamnă că Biblia se contrazice și în concluzie, nu are nici o valoare.

Aș vrea să mergem însă în Matei 16, unde vedem că Isus îi spune lui Petru ceva

despre DESCOPERIRE:

*„Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona: fiindcă nu carnea și sângele **ți-a descoperit** lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri. (v. 16), după care i-a dat cheile Împărăției. (v. 19).*

Aș vrea să vă amintiți că Biblia nu este descoperită prin părerile noastre teologice. Categoric nu, ci pentru a o putea înțelege avem nevoie de „Descoperirea lui Dumnezeu.”

Ea a fost de la început o descoperire.

De ce Abel a adus o jertfă mai bună decât fratele lui Cain? Pentru că a primit o descoperire. Care era aceasta? Că nu merele, piersicile sau portocalele au dus la căderea în păcat a părinților lor.

Mă gândesc că dacă merele le-ar ajuta pe femei să vadă că sunt goale, ar trebui să li se ofere din nou mere. Nu sunteți de acord cu mine? Eu știu însă că nu merele au cauzat căderea din Eden. Nu, domnilor! Iar Abel a înțeles exact acest lucru, prin descoperirea primită: că el este sângele tatălui său. Acesta este motivul pentru care a adus ca jertfă sânge: el primise o descoperire. Toată Scriptura este zidită pe descoperire.

Priviți-l acum pe bătrânul Petru, care era un pescar fără școală. Isus le-a pus o întrebare ucenicilor Săi: *„Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului?”* (Matei 16.13).

„Dar voi, cine ziceți că sunt?” Aceasta este întrebarea Mea: „Care este părerea voastră despre Mine?”

„Simon Petru... a răspuns: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu.”

Isus a luat din nou cuvântul și a zis: „Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona, fiindcă nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri.” (v. 16-17). Înțelegeți?

Cred că știți cu toții că Biserica Catolică susține că El și-a zidit Biserica pe Petru. Această părere este total greșită!

Biserica protestantă spune că El și-a zidit Biserica pe El însuși, dar aș vrea să fiți atenți ca să vedeți singuri dacă această afirmație este corectă sau nu.

El Și-a zidit Biserica pe descoperirea spirituală cu privire la cine este El. Înțelegeți? Aceasta se vede clar din cuvintele: „*ferice de tine...căci nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri...*” (v. 17).

v. 18: „...și Eu îți spun: tu ești Petru, și **pe această PIATRĂ** (pe care „PIATRĂ”? – pe „DESCOPERIRE”), **voi zidi Biserica Mea** și porțile Locuinței morților nu o vor birui.”

(Fratele Branham bate de trei ori în amvon).

Petru a fost prezent atunci când Domnul a dat porunca din Matei 28.19 și cu toate acestea, zece zile mai târziu, în Fapte 2.38, a dat o altă poruncă. De ce? Pentru că a venit cu descoperirea pe care o primise. De aceea a botezat în Numele Domnului Isus Hristos. Da, frate, el poseda cheile Împărăției lui Dumnezeu.

S-ar putea ca ceea ce voi spune acum să îi rănească pe unii dintre voi, dar vă rog să mă ascultați totuși cu atenție.

Nu există nici măcar un singur text biblic în care să scrie că cineva ar fi botezat vreoa persoană în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt. Nici măcar unul! Dacă voi spuneți că există, vă rog să mi-l arătați și mie, iar dacă nu găsiți așa ceva nici măcar în Istoria creștinismului, până în anul 325 d.Hr. când a apărut Biserica Catolică, aș vrea să fiți atenți pentru că ceva nu este în ordine.

Așteptați doar puțin și mă voi ocupa și de voi, unitarienilor.

Deci nu există nici un text biblic care să arate că cineva a fost botezat în Numele Tatălui, Fiului și al Duhului Sfânt, dar dacă totuși este cineva care pretinde că poate să-mi arate un asemenea text, îl rog s-o facă acum.

Mulți oameni se scuză spunând: „Păi eu fac ce a spus Isus, nu ce a spus Petru!” Bine, dar dacă Petru este în opoziție cu Isus, înseamnă că nu toată Biblia este insuflată de Dumnezeu și că numai o parte din ea este corectă. Dar nu este posibil așa ceva!

Ea trebuie să fie într-o unitate perfectă, și este, dar ca să poată fi înțeleasă este nevoie de descoperirea lui Dumnezeu. Școlile noastre teologice, oricât de vestite ar fi ele, nu vor putea să ne-o descopere niciodată. Scriptura se poate înțelege numai prin descoperire, și această descoperire trebuie primită de fiecare în parte.

Dacă însă cei doi sunt în contradicție, ce Biblie citim noi? Cum pot să știu dacă Ioan 14 este sau nu adevărat? Cum pot deosebi dacă Ioan 3 spune sau nu adevărul? Cum vom putea ști aceasta? Vedeți?

Singura modalitate prin care pot dovedi că Îl cred pe Dumnezeu este că pot primi ceea ce spune Biblia, așa cum este scris, și cred că tot ce scrie este corect. Și aceasta chiar dacă nu înțeleg toate lucrurile: cred și merg mai departe. Când văd că apar unele contradicții, mă plec înaintea Domnului și Îl rog să mă ajute să înțeleg. Și vă mai spun ceva: Îngerul care mă călăuzește în adunările pe care le țin este același Înger care m-a învățat toate lucrurile. Înțelegeți?

Acum ne vom întoarce din nou la Matei 28.19 și vom încerca să înțelegem cum stau lucrurile.

Petru a spus în Fapte 2.38: „...în Numele lui Isus Hristos”, iar Domnul a spus în Matei 28.19: „...în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.”

Acum ascultați! El a spus: „Botezați-i...” dar nu în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt. El nu a spus niciodată așa ceva: acolo nu scrie: „...în Numele...în Numele și în Numele...” ceea ce înseamnă că nu a vorbit despre „Numele” la plural.

Ci a spus: „Botezați-i în Numele (singular) Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.” Este adevărat? (Adunarea răspunde: „Amin!”). Vedeți, El a folosit conjuncția „și” între cele trei titluri. Isus nu a spus: „În Numele (plural) Tatălui și în Numele Fiului și în Numele Duhului Sfânt”, ci: „În Numele (singular) Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.” Și vă întreb: Care este Numele corect în care trebuie să ne botezăm noi? Este vorba de un Nume, dar care este acela? „Tată” este cumva un nume? „Fiul” este nume? „Duhul Sfânt” este nume?

Nu, acestea nu sunt nume! Sunteți de acord? (Adunarea spune: „Amin!”).

Acum vreau să vă întreb ceva: Credeți că Isus a poruncit: „să fie botezați în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt”? (Amin). Așa este. Acesta este Cuvântul Scripturii în Matei 28.19.

Acum fiți atenți, fraților. Nu există un asemenea Nume, pentru că „Tată” nu este nume, „Fiul” nu este nume și „Duhul Sfânt” nu este nume, ci un titlu, o calitate.

Eu am vorbit despre aceasta cu cineva, la un mic dejun, iar o femeie a intervenit în

discuția noastră și a zis:

„O clipă, vă rog! Scuzați-mă că intervin, dar Duhul Sfânt este un nume.”

„Această denumire arată ce este Dumnezeu, adică Duh Sfânt”, am răspuns eu, „Am să vă dau un exemplu: Eu sunt om, dar numele meu nu este „Om”, ci Branham.”

Duhul Sfânt nu este un nume, ci o calitate, un atribut al lui Dumnezeu. El este Duh Sfânt, dar nu se numește „Duhul Sfânt”.

Acum, dacă Isus a spus: „*Botezați-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt*” și noi știm că „Tată, Fiu și Duh Sfânt” nu sunt nume, care este Numele care ni se cere? Am vrea să știm aceasta. Deci avem porunca din Matei 28.19.

Acum aș vrea să fiți atenți. Poate vi s-a întâmplat vreodată să luați o carte, s-o răsfoiți și să dați peste o frază care spune, de exemplu: „John și Mary au trăit fericiți împreună.”

Cred că imediat ce ați citi aceasta, în mintea voastră s-ar naște întrebarea: „Cine sunt John și Mary?” Ați avea o singură cale să aflați. Care este aceea? Să citiți cartea de la început. Este adevărat? (Adunarea răspunde: „Amin!”). Citind cartea, veți putea vedea cine sunt John și Mary și cum au ajuns să fie fericiți împreună.

Deci dacă Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, le-a poruncit ucenicilor Săi să meargă în toată lumea și să facă ucenici botezându-i „*în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt*”, și „Tată, Fiu și Duh Sfânt” nu sunt nume, care este Numele în care trebuie să facem botezul?

Din exemplul pe care vi l-am dat (cu cartea în care se vorbește despre John și Mary), vedem că trebuie să mergem la începutul Scripturii ca să vedem despre Cine este vorba.

Pentru aceasta, vom merge mai întâi în Matei 1.18, pentru că acolo ni se spune despre taina nașterii lui Isus Hristos.

Înainte de a face aceasta, aș vrea să mai priviți încă o dată aceste trei obiecte: cel din dreapta mea este Tatăl, cel din mijloc este Fiul, iar cel din stânga este Duhul Sfânt. Acesta din dreapta este Tatăl lui Isus Hristos, este adevărat? (Adunarea răspunde: „Amin!”). Tatăl lui Isus Hristos este Dumnezeu, sunteți de acord cu toții?

(Amin). În ordine.

Deci Matei 1.18: *„Iar nașterea lui Isus Hristos a fost așa: Maria, mama Lui era logodită cu Iosif; în înainte să locuiască ei împreună, ea s-a aflat însărcinată de la Duhul Sfânt.”*

(Fratele Branham face o pauză, iar adunarea repetă: „Duhul Sfânt”) Eu credeam că Dumnezeu este Tatăl lui Isus Hristos, nu? (Fratele Branham face o nouă pauză).

„Ea va naște un Fiu, și-l va pune Numele ISUS, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale.”

Iosif, bărbatul ei, era un om neprihănit, și nu voia s-o facă de rușine înaintea lumii; de aceea și-a pus în gând s-o lase pe ascuns.

Dar pe când se gândea el la aceste lucruri, i s-a arătat în vis un Înger al Domnului și i-a zis: „Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, nevastă-ta, căci ce s-a zămislit în ea este de la Duhul Sfânt.” (v. 18-20).

(fratele Branham face o pauză, iar adunarea spune: „Duhul Sfânt”).

Credeam că Dumnezeu este Tatăl lui Isus, de aceea, vă întreb: „Fraților, Isus are doi tați?” (Nu!). Așa este, El nu poate avea doi tați! Dacă ar avea doi tați, ar fi un bastard și atunci vă întreb: „În cine ne încredem noi?”

Acesta este motivul pentru care trebuie să admiteți că Dumnezeu Tatăl și Duhul Sfânt sunt de fapt unul și același DUH. În ordine.

v. 21: *„Ea va naște un Fiu, și-l va pune Numele ISUS, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale.”*

Toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se împlinescă ce vestise Domnul...”

Eu citesc aceste cuvinte din Scriptură:

„Iată, fecioara va fi însărcinată, va naște un Fiu și-l vor pune Numele Emanuel, care tâlmăcit înseamnă: „Dumnezeu este cu noi!” Este corect? (Amin).

Atunci **care este Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt?** (Un frate răspunde: **„Isus Hristos”**). Desigur, acesta este Numele.

Acum înțelegeți de ce a poruncit Petru ca toți cei ce cred să fie botezați în „Numele lui Isus Hristos?”

Pe mine nu mă interesează dacă cineva este botezat în Numele Trandafirului din Sharon și al Crinului din vale și al Luceafărului de dimineață – acestea sunt tot titluri, iar Dumnezeu care-ți cunoaște inima știe cât ești de sincer.

Fratele Scism a fost mulțumit până aici, deoarece totul pare să meargă spre unitarieni, dar am să vă dovedesc imediat că și ei spun la fel ca voi.

Deci Domnul Isus a spus în Matei 28.19: „În Numele Tatălui...” Este adevărat? (Adunarea spune: „Amin!”). Dar Petru? El a spus în Fapte 2.38: „În Numele Domnului...”

Vedeți? Matei 28.19 spune: „În Numele Tatălui...” iar Fapte 2.38: „În Numele Domnului...”

David a spus: „Domnul a zis Domnului meu...” (Psalmul 110.1).

Cine este Acesta? Tatăl și Domnul este Același: Numele Tatălui este Domnul.

În Matei 28.19 scrie: „În Numele Fiului”, iar Petru a spus: „În Numele lui Isus...”

Care este Numele Fiului? ISUS.

„În Numele Duhului Sfânt” spune Matei 28.19, iar Petru a clarificat: „HRISTOS”, Logosul.

Deci, **Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt este Domnul Isus Hristos.**” Vedeți cât este clar?

Fratele Scism (care este unitarian) mi-a spus: „Frate Branham , tu ai dreptate, dar Matei 28.19 este același lucru cu Fapte 2.38 și Fapte 2.38 este tot una cu Matei 28.19.”

„Deci ești de părere că nu are importanță cum se procedează?”

Dacă Matei este același lucru cu Fapte și Fapte este același lucru cu Matei, de ce vă mai certați.

Să vedem dacă este același lucru sau nu.

În mijlocul nostru se află fratele Hicks. Cred că ai și un titlu de doctorat, este adevărat, frate? În ordine.

În discuția pe care am avut-o cu cei doi bărbați, am spus: „Frații trinitarieni botează în titlurile lui Dumnezeu, în timp ce unitarieni folosesc Numele, dar eu o să vă dovedesc că sunteți greșiți și unii și alții și că eu am dreptate în ceea ce susțin. (Îmi place să glumesc atunci când văd că oamenii sunt foarte încordați, ca să destind puțin atmosfera, de aceea am spus: „Am să vă dovedesc că voi sunteți greșiți, iar eu sunt corect!”).

Acum fiți atenți! Dacă eu spun, de exemplu, „Hicks, este corect!” știți la cine mă refer. Dar dacă spun „Doctore...”, nu mai știți la cine mă refer.

Așa este și cu botezul. Când voi trinitarieni spuneți: „În Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt”, este ca și cum ați spune: „În numele reverendului doctor...” La rândul vostru voi, unitarieni, folosiți la botez formula „În Numele lui Isus.” Vedeți? Voi folosiți numai numele lui Isus, dar există foarte mulți oameni care se numesc „Isus”. Scriptura vorbește însă despre Domnul Isus Hristos și acesta este numai Unul singur.

Eu nu pot să fiu de acord cu botezul în Numele lui Isus, deoarece Biblia nu scrie nicăieri despre un asemenea botez. Luați Scriptura și cercetați-o, pentru că acolo scrie clar: „Domul Isus Hristos.” Desigur, El este Domnul Isus Hristos.

Există o mulțime de bărbați care se numesc „Isus”, dar numai Unul singur a fost „Hristos”, adică Domnul.

Eu i-am spus fratelui Ness: „Acum spune-mi te rog, ar fi corect dacă aș spune: „Măi, Ness!” cam așa sună botezul pe care-l faceți voi. Înțelegeți? Nu ar fi aceasta o dovadă de lipsă de respect pentru acest bărbat care a studiat și a primit un titlu de doctor? Pentru că a studiat atât de mult, nu se cuvine să fie numit „doctorul Ness”? Ar suna frumos dacă un lucrător i s-ar adresa unui alt lucrător folosind expresia: „Măi, doc...”? În cazul acesta ai folosi numai titlul.

Când eu merg la apă cu un om, mă rog astfel: „Tată, Tu ne-ai însărcinat să mergem în toată lumea și să facem ucenici...” (Voi știți că porunca dată de Domnul este originalul). „...din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt, și să-i învățăm să păzească tot ce ne-ai învățat Tu.” Și adaug: „Pe baza mărturiei tale de credință, pe baza mărturisirii păcatelor, pe care ai făcut-o și

pentru credința ta în Fiul lui Dumnezeu, te botez în Numele Domnului Isus Hristos.”

Vedeți? Acesta este felul în care botez eu. Eu recunosc titlurile singurului Dumnezeu și faptul că Domnul Isus a dat porunca din Matei 28.19. Dar dacă nu am dreptate în ceea ce spun, înseamnă că Scriptura se contrazice.

În cazul acesta, fratele budist s-ar putea ridica și să spună: „Ce mai este și aceasta?:

Voi știți desigur ce s-a întâmplat când Morris Reedhead a fost provocat de un indian, care i-a zis:

„Cum este cu Matei 16?” și fratele a trebuit să bată în retragere.

Voi nu trebuie să bateți niciodată în retragere. Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu, de aceea, rămâneți pe EL și rugați-vă liniștiți până primiți o descoperire. Ambele grupări spun la fel.

Eu L-am recunoscut, El este Dumnezeu. El este Tatăl, nu un alt dumnezeu, El este Fiul, dar nu un alt dumnezeu, ci Unul și Același: Tată, Fiul, Duhul Sfânt, sunt trei calități ale Aceluiași Dumnezeu.

Tatăl este Dumnezeu deasupra oamenilor;

Fiul este același Dumnezeu cu noi: „*Eu sunt cu voi în toate zilele...*” (Matei 28.20). „Eu” este pronume personal. Vedeți? „Eu” voi fi cu voi, nu altcineva.

Cred că puteți înțelege că „Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt” sunt trei calități sau descoperiri ale aceluiași Dumnezeu, nu trei persoane în dumnezeire.

Fraților, nu uitați că ucenicii nu au folosit niciodată formula de botez din Matei 28.19. Eu nu spun nimic împotriva acestei proceduri, dar dacă ar veni la mine un om și mi-ar spune că este botezat în „Numele Trandafirului din Saron, al Crinului din vale și al Luceafărului de dimineață” și că el crede în Isus Hristos ca Mântuitor personal, i-aș spune: „Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Vino să mergem...” Înțelegeți? Acesta este adevărul, pentru că dacă inima ta nu este în ordine, ești greșit indiferent de botezul pe care îl faci. Inima trebuie să fie în ordine sau ești greșit.

În discuția mea cu cei doi predicatori, am spus: „Dacă aș spune: „Reverend doctor

Ness”, ar fi corect. De ce?

- reverend arată că el este un lucrător și noi trebuie să-l recunoaștem ca atare;
- doctor, arată că are multe studii și a primit ca răsplată titlul de doctor. Vedeți? Acesta este tot un titlu;
- Ness, este numele acestui bărbat. Dacă aș spune: „Măi Ness!” sau „Măi doc”, nu ar fi corect. Formula corectă este „Reverend doctor Ness”.

Înțelegeți acum de ce nu este corect să spuneți „Tată, Fiu, Duh Sfânt”, ci „Domnul Isus Hristos.”? Aceasta este formularea corectă.

Dacă aș fi invitat într-una din bisericile voastre să fac un botez, aș boteza numai în „Numele Domnului Isus Hristos”. Poți primi aceasta, frate Ness?

„Desigur” a răspuns el. „Eu sunt botezat în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt.”

„Dar tu, frate Scism”, L-ai primit?”

„Desigur”. (El este botezat în „Numele lui Isus”.)

„Atunci ce se întâmplă cu voi, fraților?” i-am întrebat. „De ce nu acceptați ceea ce vă spun și astfel să surpați zidul în care sunt prinși bieții oameni. Unitarienii doresc într-adevăr să se închine împreună cu trinitarienii și trinitarienii doresc să se închine cu unitarienii, dar cu toate acestea, au puncte în care nu se înțeleg. Eu vă spun însă că Satan se bucură cât timp vă face să luptați unul împotriva celuilalt.”

Înțelegeți ce vreau să spun, fraților? Eu îi conduc pe oameni spre un singur punct, spre o singură țintă: la Isus Hristos, pentru unirea în Trupul lui Isus Hristos. Acesta este singurul meu scop.

Eu nu i-am spus niciodată vreunui om: „Măi, tu nu ești botezat corect; dacă nu te botezi în Numele lui Isus Hristos, vei merge în iad.”

Am să vă povestesc ce mi s-a întâmplat cu câteva zile în urmă la o adunare din Texas, care a fost sponsorizată de 72 de biserici unitariene.

În seara aceea l-am chemat pe platformă pe fratele Petty, care face parte din „Adunarea lui Dumnezeu”. El este un frate scump, care vine din Beumont, Texas.

Soția lui este o catolică convertită, o femeie sfântă. De fapt, toți bărbații prezenți în locul acesta și care aparțin de „Adunarea lui Dumnezeu”, sunt oameni minunați. Arătați-mi un bărbat mai minunat ca fratele Jack Moore. El e un om deosebit. Toți acești bărbați sunt slujitorii lui Dumnezeu, iar El le-a dat Duhul Sfânt. Dacă harul lui Dumnezeu nu ar fi peste noi, am fi duși în eroare și ne-am certa din pricina părerilor noastre. Acesta este adevărul, dar harul lui Dumnezeu ne unește. În cazul acesta nu este de mirare că putem cânta: „Binecuvântată fie legătura care unește inimile noastre în dragoste creștină”. De aceasta avem nevoie cu toții.

De curând am fost sunat de mai marele Bisericii Unite, care mi-a spus: „Știi ce ai făcut aseară?” (Acesta s-a întâmplat a doua zi).

„Ce?” am răspuns eu. „Am ținut o adunare și am avut o seară minunată”

„Da, dar pe platformă a urcat un păcătos.”

„Dar eu nu am știut că era cineva păcătos. Unde era?...Cine era păcătosul?”

„Este vorba de domnul Petty.”

„O, el este păcătos? Bine, dar fratele Petty este predicator la „Adunarea lui Dumnezeu.”

„Da, dar cu toate acestea este un păcătos, deoarece nu a fost botezat corect.”

„De ce spui aceasta, frate? Eu cred că el are Duhul Sfânt.”

„Frate Branham, ce a zis Petru? „Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos spre iertarea păcatelor voastre”, de aceea păcatele unui om nu pot fi iertate până când nu se botează în „Numele lui Isus.”

„Aceasta este formula corectă, frate?”

„Da, aceasta este.”

„În cazul acesta, Dumnezeu Și-a răsturnat singur carul în Fapte 10.48, deoarece acolo scrie că în timp ce Petru le vorbea celor adunați, Duhul Sfânt a venit peste cei prezenți, măcar că nu erau botezați. Acolo, Dumnezeu a dat Duhul Sfânt unor oameni nepocăiți. Ce faci acum, fratele meu?”

„Știi ce vei păți, frate Branham? Te vom scoate din cercul nostru.”

„Nu vei putea face aceasta deoarece te iubesc; și foarte mulți dintre frații din biserica unită mă iubesc și cred ceea ce vorbesc eu. Ei mă vor urma oricum, așa că nu mă vei putea da afară. Dacă vei încerca s-o faci, te voi trage și pe tine după mine. Dacă vei face un cerc, prin harul Său, Dumnezeu mă va ajuta să fac altul și te voi trage și pe tine în el.” Acesta este adevărul.

Fraților, vă spun aceste lucruri în Numele lui Isus Hristos. Știu că s-a făcut târziu, dar vă rog să mă lăsați să vă mai spun ceva.

Eu i-am mai spus aceluia bărbat: „Sunt de acord să merg cu tine cât timp predici Evanghelia, ai dragoste și crezi fiecare Cuvânt. Dar nu pot să fiu de acord cu botezul în Numele lui Isus. Nu este corect numai „Isus”. Nu, domnule! Eu nu pot să fiu de acord cu această formulă, deoarece cunosc foarte mulți oameni care se numesc „Isus”, dar Unul singur este Domnul Isus Hristos. Dacă tu vei boteza în acest Nume, voi merge alături de tine. Acesta este Numele celor trei titluri: „Tată, Fiu și Duh Sfânt.”

„O, nu!” a spus el. „Aceasta este o trinitate.”

„Nu, aceasta nu este trinitatea, ci Dumnezeu în trei descoperiri sau trei calități.”

Aceasta nu este trinitatea, trei dumnezei, deoarece noi nu avem trei dumnezei. Desigur, nu există așa ceva. Biblia nu învață despre o „sfântă treime”! Ea vorbește despre un singur Dumnezeu: „*Ascultă Israele! Domnul, Dumnezeul nostru este un singur Domn.*” Prima poruncă: „*Să nu ai alți dumnezei afară de Mine!*” (Marcu 12.29 și Exod 20.3). Cu siguranță El este un singur Dumnezeu, nu trei!

„Sfânta treime” este o doctrină catolică și a fost transmisă mai departe la luterani și așa mai departe, astăzi ajungând să fie crezută de majoritatea oamenilor. Dar evreii nu vor primi niciodată o asemenea învățătură. Voi nu veți putea convinge un evreu că Dumnezeu este o trinitate. Dacă îi veți dovedi însă că Dumnezeul în care credeți voi este același Iahveh, Îl vor primi imediat. Desigur, acesta este adevărul.

Aceasta este credința mea. Ce le-a spus Iosif fraților săi? „*Acum nu vă întristați și nu fiți mâhniți căci...Dumnezeu m-a trimis înaintea voastră.*” (Geneza 45.5).

Acesta este adevărul. Lucrurile au putut să meargă așa până la un punct, dar acum perioada de har pentru neamuri se apropie de sfârșit. Eu cred aceasta din toată inima. Vedeți, fraților? Dorința mea este să-i conduc pe oameni la El.

Ce a făcut Aimee McPherson cu gruparea ei? La început ea a fost unitariană, apoi a trecut la trinitarieni, pentru ca în final să se separe și de aceștia și să-și facă o religie separată.

Eu am fost în adunarea lui O.L. Jagers. Tatăl lui a ajutat la întemeierea Consiliului General al Bisericilor lui Dumnezeu. Acum el este un bărbat vestit, un mare predicator. Eu am vorbit cu el mai demult și i-am spus:

„Frate Jagers, dacă aș predica cum predici tu, nu aș avea nici un serviciu de vindecare.” El este un bărbat care predică despre sânge și vin.

Iertați-mă dacă vă rănesc prin ceea ce spun acum. Eu cred că Dumnezeu poate face să vină sânge sau ulei, sau orice altceva ar dori El, dar aceasta nu va aduce niciodată iertarea păcatelor. Nu, domnilor. Eu afirm aceasta cu toată convingerea. Sângele lui Isus Hristos va face tot timpul ispășirea, până când Biserica Sa răscumpărată nu va mai cădea în abateri.

Eu l-am sunat pe fratele Jagers iar el m-a întrebat:

„De unde mă suni?”

Eu eram într-un motel modest situat în afara orașului. Și el m-a întrebat:

„Vrei să spui că ai fost cazat în afara orașului?”

„Eu am dorit aceasta pentru că tu m-ai dus la „Statler Hotel” și m-am simțit foarte rău acolo, deoarece eu nu știu cum să mă port în lumea bună. Acolo am fost servit ca un domn și nu am știut să folosesc cuțitul și furculița. Apoi, pentru că nu am avut o ținută de gală, era cât pe ce să fiu dat afară. Adevărul este că eu nu știu cum să mă port în înalta societate.”

„Vin să te iau de acolo,” mi-a spus el. Dar eu i-am răspuns:

„Nu, domnul meu. Eu nu vreau să merg în locul acela, dar dacă chiar vrei, sunt de acord să servim împreună un grătar, undeva în natură, și să discutăm.”

„În ordine.”

Astfel am ieșit împreună. Eu i-am spus:

„Frate Jagers, eu te admir mult.”

El este un frate scump și un bun prieten.

„Văd că vrei să ții o mare trezire”, i-am spus eu.

Și eu vă întreb, fraților: Dacă Duhul Sfânt poate să descopere pe platformă lucrurile tainice ale inimilor, nu poate să o facă și afară?” (Adunarea răspunde: „Amin!”).

Eu pot să vă spun cuvânt cu cuvânt ce mi-a spus El despre adunarea din dimineața aceasta, iar fratele Carlson și fratele de aici pot confirma aceasta. (Un frate răspunde: „Da, domnule!”). Acesta-i adevărul. (Amin). Vedeți? De ce? Pentru că Duhul Sfânt m-a trezit și mi-a spus: „Du-te și stai lângă geam!” Când m-am așezat lângă geam și am privit afară, am văzut locul acesta exact cum este el. (Un frate răspunde: „Este adevărat.”). Eu v-am spus acest lucru întocmai. Vedeți? De ce? Ca să știți mai dinainte ce se va întâmpla.

Cu câțva timp în urmă, aici, în Chatauqua, s-a ridicat un bărbat care a spus: „Fratele Branham este un profet.” Dar eu nu am pretenția că aș fi un profet. Vedeți? Dar acel bărbat a spus: „Fratele Branham este un profet atunci când se află sub călăuzirea Duhului deosebirii dar, oh, învățătura lui este o otravă. Aveți grijă! Fiți atenți cu privire la el!”

Mă întreb însă cum este posibil să spună așa ceva un om educat?

Ce înseamnă cuvântul „profet”? „Un tălmăcitor divin al Cuvântului”. Biblia spune în Amos 3.7 că Cuvântul Domnului vine la profet.

Eu am vorbit cu fratele Jagers despre femeia aceea care avea sânge pe mână, iar el mi-a zis:

„O, frate Branham, acesta este cel mai mare fenomen care a putut fi văzut vreodată.”

„Frate Jagers, eu te iubesc, am zis eu. Dă-mi mâna te rog, și hai să acceptăm faptul că suntem frați.”

„Desigur, care este problema?”

„Tu ești unul dintre cei mai puternici predicatori pe care-i cunosc; ești o unealtă în mâna Domnului.”

„Îți mulțumesc, frate Branham. Ești un bărbat cu adevărat umil.”

„Nu am spus aceste cuvinte ca să arăt că sunt umil, ci pentru că cred cu adevărat că ești un slujitor al lui Dumnezeu. Dar vezi tu, frate Jagers, problema este că alergi prea mult pe afară și nu ai nici o dovadă pentru ceea ce vorbești.”

Acesta este adevărul cu privire la mulți dintre bărbații care aparțin de „Adunarea lui Dumnezeu”. Să nu credeți că prin ceea ce spun vreau să vă vorbesc de rău. Este aici și fratele Tommy, care stă cu tărie pe ceea ce crede, dar vă spun ceva: astăzi sunt atât de mulți care umblă prin țară sub pretextul vindecării divine, încât nu mă mir că nu mai vreți să sponsorizați nici o adunare. Ei vin, îi storc pe oameni și pleacă. Voi aveți dreptate, fraților. Așa este.

De curând am avut ocazia să citesc „Istoria Reformei”. În cartea aceea se spune despre Martin Luther că: „Nu este o enigmă faptul că a putut să protesteze împotriva Bisericii Catolice; enigma este că a putut ține capul sus în fanatismul care a urmat trezirii lui.” Vedeți, aceasta este enigma.

După ce are loc o trezire urmează imitația, întocmai cum s-a întâmplat în Egipt. Această imitație a cauzat întotdeauna mult necaz. Noi știm ce s-a întâmplat în momentul când Israelul a ajuns afară: s-a ridicat Core și Dumnezeu a trebuit să-i nimicească pe toți cei ce l-au urmat.

Dar nu vreau să vă vorbesc de rău, fraților.

Fratele Jagers a încercat să-mi explice că ceea ce se petrece în mijlocul lor este lucrarea Duhului Sfânt, dar eu i-am răspuns:

„Frate Jagers, eu am numai șapte clase iar tu ești doctor în teologie. Tu ai studiat și dreptul și pot spune că ai o biserică mare și decentă. Tatăl tău a fost unul dintre cei care au pus bazele acestei grupări – „Adunarea lui Dumnezeu.” La rândul tău, tu ai făcut o grupare frumoasă și ai adus mii de suflete la Hristos, dar problema este că nu poți zidi biserica pe o senzație. Dacă ceea ce înveți nu are o bază biblică, te vei trezi că într-o zi se va prăbuși.

„Dar ceea ce învăț este conform Scripturii!” a răspuns el.

„Te rog să-mi arăți și mie.”

„Frate Branham, Cel ce face aceste lucruri este Duhul Sfânt.”

„Arată-mi te rog, unde scrie în Scriptură că Duhul Sfânt a făcut vreodată să iasă din cineva sânge sau ulei. Tu îmi spui că acel ulei era pentru vindecarea divină și că sângele acelei femei ar fi pentru salvarea oamenilor. Dacă este așa cum spui, ce s-a întâmplat cu sângele lui Isus Hristos? Sângele Lui are puterea să facă ispășire pentru noi și tot ce este împotriva Lui este „anti”. Orice învățătură care nu este în concordanță cu Scriptura este o învățătură antihristă.”

„O, frate Branham, într-o zi vei învăța că...”

„Eu cred că nu voi învăța niciodată așa ceva, frate Jagers, eu te iubesc și te consider fratele meu, dar tu ești pe o creangă uscată și într-o zi te vei trezi că nu mai poți da înapoi. Întoarce-te la biserica ta, stai pe Evanghelie și nu mai încerca să zidești pe senzații.”

Voi știți că acest bărbat botează spre viața veșnică. El spune că dacă cineva se botează devine un bărbat tânăr (sau o femeie tânără) și nu va muri niciodată. Vedeți, el este la capătul acelei crengi uscate. Ceea ce face, este ca și cum ai arunca o tabletă de vitamină în Marea Moartă ca să aduci viața în ea. Vedeți, voi nu puteți face aceasta, iar el se bazează pe acele senzații.

Oh, și voi bărbații de aici, care aveți aceste biserici, dacă primiți astfel de lucruri în mijlocul vostru, să nu uitați că Satana este viclean. El aduce ceartă și își ridică oameni hotărâți, care cauzează confuzii în biserică. Acest lucru nu este corect.

Acum voi încheia, fraților, dar vreau să vă mai spun ceva. Nu contează cât de multă dreptate ai, nici cât de multe dovezi îmi poți arăta în Scriptură pentru poziția ta, deoarece există un lucru pe care îl uităm și îl pierdem din vedere. Știți care este acesta? Nu contează cât sunt eu de corect, nici cât de bine cunosc Scriptura, dacă nu am Duhul lui Dumnezeu, dacă nu am dragostea Lui în inima mea, dacă nu îi pot iubi pe toți oamenii, sunt greșit de la început.

Ce a spus Pavel în 1 Corinteni 13: *„...chiar dacă aș cunoaște toate tainele și toată știința...și n-aș avea dragoste, nu sunt nimic.”* (v. 2).

„Chiar dacă aș vorbi în limbi omenești și îngerești și n-aș avea dragoste...” (v. 1).

Vedeți, acestea sunt limbile prin care îi vorbiți lui Dumnezeu și care pot fi tălmăcite întotdeauna. Deci, la ce mi-ar folosi să cunosc toate tainele lui Dumnezeu, și să pot rându-i tot Cuvântul în planul Său, dacă nu aș avea dragoste?

Isus a spus: „*Prin aceasta vor cunoaște toți oamenii că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.*” (Ioan 13.35).

Cum vor cunoaște oamenii? Când unitarienii au dragoste pentru trinitarieni și trinitarieni au dragoste pentru unitarieni. Da, când veți avea dragoste unii pentru alții, îl veți iubi chiar dacă este greșit.

Dacă obiectivul tău este greșit, înseamnă că și motivele tale sunt greșite; deci, ești greșit de la început. Am dreptate? (Amin).

Vedeți, „*...chiar dacă aș vorbi în limbi omenești și îngerești și nu am dragoste, nu am nimic.*” De ce? Pentru că Dumnezeu este dragoste.

Eu cred în vorbirea în limbi, dar nu pot crede în așa zisa „clipă a deciziei”. Aș vrea să clarificăm împreună această problemă.

Eu cred că atunci când un om îl primește pe Hristos, primește ceva din Duhul Sfânt în el. Spun aceasta gândindu-mă la ceea ce zice Ioan în capitolul 5.24:

„Adevărat, adevărat, vă spun, că cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are viață veșnică, și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.”

Eu cred că nici un om nu se poate chema pe sine însuși, ci Dumnezeu este Cel care îl cheamă.

Există mulți oameni care se pretind chemați de Dumnezeu, dar curând vezi că nu este așa. Un om care este chemat de Dumnezeu nu poate fi deviat de nimeni și de nimic; el crede și înțelege toate lucrurile.

Noi știm că învățătura cu privire la „clipa deciziei” este o doctrină baptistă.

Nu pot crede că cineva poate primi siguranța mântuirii printr-o strângere de mână. Eu nu pot crede așa ceva, dar dacă ei vor să creadă aceasta, este în ordine; îi consider oricum frații mei.

Poate eu doresc să mănânc o plăcintă cu cireșe, în timp ce voi serviți plăcintă cu mere – umplutura este diferită, dar amândoi mâncăm plăcintă. Înțelegeți? Cât timp și eu și voi mâncăm plăcintă, nu contează umplutura.

Așa văd eu lucrurile cu privire la credință: dacă tu vrei să fii unitarian, poți fi unitarian; dacă vrei să fii trinitarian, poți fi trinitarian. Dacă vrei, poți fi baptist,

metodist, prezbiterian sau poți fi creștin. Înțelegeți? Poți crede ce vrei, problema este să nu vă certați unii cu alții, deoarece toate aceste lucruri mărunte se potrivesc. Acesta-i adevărul! Ele se potrivesc și merg într-un singur punct.

Fraților, nu contează ce facem noi, câte minuni, câți munți putem muta sau orice altceva am putea face. Totul este zadarnic cât timp nu avem dragoste, o dragoste adevărată unii pentru alții.

Cred că în Coloseni se află textul la care aș vrea să vă fac atenți în continuare. S-ar putea ca eu să fiu greșit, dar Biblia spune să nu fim invidioși unii pe alții. Mă înțelegeți? Noi nu putem vorbi de credință nici dacă dați onoare unui om. Aceasta nu este credință, fraților! Noi suntem chemați să Îl onorăm pe Dumnezeu; Lui trebuie să Îi aducem laudele și închinarea noastră. Eu cred că frații se iubesc între ei, dar laudele și onoarea sunt numai ale lui Dumnezeu.

Ca și credincioși, voi trebuie să aveți încredere unii în alții și să „*nu vă mințiți unii pe alții întrucât v-ați dezbrăcat de omul cel vechi cu faptele lui.*” (Coloseni 3.9).

Înțelegeți? Nu vă mințiți unii pe alții! Dacă în dimineața aceasta v-aș spune: „Fraților, vă iubesc!”, trebuie să vă spun și adevărul. Dacă nu o fac, înseamnă că sunt un fățarnic. Acesta-i adevărul. Nădăjduiesc că nu v-am ținut prea mult.

Deci, eu cred că Dumnezeu, Tatăl nostru, a umbrat o fecioară numită Maria și a creat în ea o celulă de sânge. Așa S-a născut Isus Hristos care este Fiul lui Dumnezeu, Cortul în care Dumnezeu S-a ascuns pe Sine, S-a descoperit pe Sine printre noi: „*Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine.*” (2 Corinteni 5.19).

Eu cred că această celulă de sânge a fost ruptă pe Calvar, pentru iertarea păcatelor noastre, iar Duhul a ieșit din El și a venit înapoi peste Biserică, deoarece Hristosul, Duhul Sfânt, este acum în noi prin botezul Duhului.

Hristosul, Duhul Sfânt S-a împărțit pe Sine dându-ne fiecăruia Viața Sa, astfel încât să putem deveni Biserica lui Dumnezeu.

Mie îmi place mult să călăresc. Voi știți aceasta. Tatăl meu a fost și el un bun călăreț și un mare pistolar. Cred că ați auzit de Valea Arapaho sau Troublesome River, unde pasc vitele asociației Hereford. Fermierii de acolo obțin cantități foarte mari de fân pentru că este o zonă bogată. Într-un an, eu am lucrat la o fermă din

valea aceea; m-am dus numai din plăcerea de a călări. Acolo poți să-ți paști vitele numai dacă primești autorizația asociației Hereford, și foarte mulți dintre fermieri o primesc. Primăvara, eu merg adesea acolo ca să-i ajut să-și ducă vitele în munți.

Vitele sunt clasificate în funcție de rasă. Și în timp ce am fost acolo am putut privi vitele domnului Grimes. Cel care făcea împărțirea vitelor nu era prea atent la ceea ce scria despre vita respectivă, ci îl interesa un singur lucru: rasa de sânge. Vitele acelea trebuiau să fie Hereford pursânge sau erau respinse de pe pășune.

Vedeți? Părerea mea este că așa vom fi judecați și noi. El nu va privi la marca noastră, ci la Sânge.

Fraților, eu am făcut multe lucruri greșite, de aceea, în dimineața aceasta îmi cer iertare de la orice frate sau soră care s-ar putea simți jigniți de cuvintele mele. Nu am avut intenția să vă supăr, ci am dorit un singur lucru: să-mi deschid inima în fața voastră ca să ne cunoaștem.

Dacă vreți să botezați și în continuare cum ați făcut-o până acum, puteți s-o faceți. Dacă vreți, puteți boteza în continuare în „Numele Tatălui, Fiului și al Duhului Sfânt”. Însă în ce mă privește, eu voi boteza în felul cum au botezat părinții credinței noastre, adică în „Numele Domnului Isus Hristos.”

Eu cred în vindecarea divină. Cred în botezul Duhului Sfânt; cred în vorbirea în limbi prin Duhul; și cred în fiecare dar pe care l-a dat Dumnezeu Bisericii Sale. Sunt din toată inima pentru aceste lucruri, dar vreau să vă spun ceva.

Nu sunt pentru această mulțime de așa ziși „vindecători numărul unu”, și am să vă explic imediat ce vreau să spun, ca să mă înțelegeți.

Cu câțva timp în urmă am cunoscut un frate. Nu mă refer la fratele Tommy Hicks care este un frate scump și pe care îl consider un slujitor adevărat al lui Hristos. Cel la care mă refer este din altă țară și era cunoscut ca fiind „vindecătorul lui Dumnezeu numărul unu”. Voi știți ce înseamnă expresia: „Vindecătorul lui Dumnezeu.”

Acest bărbat mi-a trimis o scrisoare. Secretara mea o are și acum, dar nu vă voi spune numele lui deoarece consider că nu e creștinesc să fac aceasta. Ceea ce pot spune este că deși nu sunt de acord cu părerile acestui bărbat, îl iubesc și îl consider fratele meu.

În învățătură însă, a ajuns într-un punct cu care nu pot fi de acord, deoarece se bazează pe simțuri, pe când eu cred că simțurile trupului contează prea puțin în lucrarea Duhului.

Eu nu i-am răspuns niciodată la scrisoarea pe care mi-a trimis-o, ci a făcut-o un frate din biserica luterană. El i-a dat replica la așa zisul „vindecător numărul unu”, enumerând câteva din minunile pe care le-a făcut Dumnezeu în mijlocul nostru. (Nu spun aceasta ca să mă laud, ci pentru că acesta este adevărul).

„Eu”, spunea acest frate, „am fost de față când a fost readusă la viață micuța Deborah Stadsklev. Fetița era deja rece când mama ei a adus-o la fratele Branham ca să se roage pentru ea. Când a luat-o în brațe și s-a rugat pentru ea, copila a început să țipe și astfel a dat-o mamei sale vie.

Pot să-ți spun și despre cazul din Mexic, când a fost readus la viață un copilăș mexican. Murise dimineața la ora 9,00 și a fost readus la viață la ora 11.00 seara. Medicul făcuse deja certificatul de deces și scrisese cauza morții, afirmând că murise în urma unei pneumonii. Fratele Espinoza, care face parte din „Biserica lui Dumnezeu”, a adus certificatul medical care dovedea decesul copilului.

În seara aceea s-au întors la Hristos în jur de 20.000 de catolici.”

Îmi amintesc că Billy a încercat s-o împiedice pe femeie să ajungă la mine, ca să nu mă deranjeze în timpul serviciului de vindecare, fiind ajutat de vreo 40 de ușieri, dar ea fugea printre picioarele lor și se apropia tot mai mult de mine. Când am văzut ce se întâmplă, l-am trimis pe fratele Jack Moore să se roage pentru copilăș, dar imediat după aceea am avut o vedenie în care am văzut un copilăș mexican, fără dinți, care zâmbea, așa că am strigat: „O clipă! Aduceți copilășul aici!” Când l-au adus, mi-am pus mâna pe păturica în care era învelit și am constatat că era foarte udă din cauză că plouase toată ziua. Am spus doar câteva cuvinte și copilul a început să plângă și să dea din piciorușe.

Fraților, nu spun aceste cuvinte ca să vă impresionez, ci pentru că este adevărat. Eu am dovezile medicale care confirmă ceea ce spun.

Noi trebuie să fim întotdeauna sinceri și corecți în orice lucru. Nu încercați să spuneți ceea ce nu știți, ci lăsați toate lucrurile așa cum sunt, pentru că Dumnezeu nu are nevoie de ajutorul nostru. El este Dumnezeu.

Și fratele a mai scris, în răspunsul său: „Și vreau să-ți mai spun ceva. După vindecarea acestui copilăș, fratele Branham a fost chemat la telefon din Norvegia, de către o femeie a cărei fiu tocmai murise. Ea i-a spus: „Am fost de față când l-ai adus la viață pe copilășul acela și credem că ești un slujitor al lui Hristos. Vino te rog să-ți pui mâinile și peste copilășul meu care tocmai a murit, în urmă cu patru, cinci ore, tot de pneumonie.”

Toți au început să țipe și să sară în sus și-n jos, strigând: „Dumnezeu îl va învia! Dumnezeul îl va învia!”

Soțul femeii era capelan în armată, așa că armata Statelor Unite mi-a pus la dispoziție un avion care să mă ducă la copilul mort. Înțelegeți? Dar eu am spus: „Înainte ca să vin, aș vrea să-l întreb pe Domnul care este voia Lui.”

Astfel m-am rugat două zile, iar medicul le-a permis să nu îl înmormânteze în așteptarea răspunsului Domnului.

În dimineața a treia, m-am dus în bucătărie și am început să mă plimb înapoi și încolo. Deodată am văzut o Lumină, iar o Voce îmi spunea: „Să nu te atingi de acest copil! Să nu-l chemi înapoi pentru că ceea ce s-a întâmplat este îngăduit de mine.”

Am alergat repede la telefon și am sunat-o pe femeia care aștepta răspunsul meu: „Îmi pare rău, dar nu pot veni!”

Fratele luteran i-a mai scris acelui bărbat: „Vezi? De ce nu poți aștepta și tu un răspuns clar de la Dumnezeu, așa cum a așteptat fratele Branham? Atunci ai ști cu siguranță despre ce vorbești!”

Acesta este motivul pentru care nu trebuie să ne grăbim să tragem concluziile noastre, ci în orice problemă trebuie să așteptăm să primim o lumină clară din partea lui Dumnezeu.

Eu stau și îi privesc pe toți păcătoșii care vin să primească vindecarea și nu știu nimic despre Dumnezeu, iar încredințarea mea este că vindecarea divină se bazează pe un principiu, și anume: Se cuvine ca mai întâi să veniți la Dumnezeu, să-l dați inimile voastre și să vă spălați păcatele în Sângele lui Isus Hristos, apoi Dumnezeu va trece la treabă și Își va face partea Lui: vă va vindeca.

Este exact cum ne-a povestit că a procedat fratele de aici când s-a rugat pentru

acea femeie bolnavă.

Eu sunt conștient că am făcut multe greșeli în viață și că, desigur, dacă voi trăi, voi mai greși. Poate că multe din faptele mele vor fi o pricină de poticnire pentru mulți dintre voi, dar să știți că nu vreau să fac aceasta, de aceea, nădăjduiesc că mă veți ierta.

Eu am citit despre toate încercările pe care le-a avut Avraam și despre tot ce a făcut el. Biblia spune că el s-a îndoit de Dumnezeu și a mințit cu privire la soția lui spunând că este sora lui, dar priviți! Când Pavel a scris despre el, în Romani 4, nu a amintit nici una din greșelile săvârșite, ci a spus:

„El nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu prin necredință, ci întărit prin credința lui, a dat slavă lui Dumnezeu,

deplin încredințat că El ce făgăduiește, poate să și împlinească.” (v. 20-21).

Vedeți, toate greșelile lui au fost uitate, șterse. Nici măcar nu sunt pomenite. Nu se face nici o aluzie la greșelile și alunecările lui.

Fraților, nădejdea mea este că în ziua aceea măreață, când El va citi ceea ce s-a scris despre mine, nu va face nici o aluzie la greșelile mele pentru că ele sunt sub sângele Mielului și astfel nu mai pot fi amintite. Nădăjduiesc că și cu voi se va întâmpla la fel. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

(Fratele Tommy Hicks spune ceva, apoi se roagă. Adunarea Îl laudă pe Dumnezeu, apoi cântă: „Eu Îl iubesc.” Frații se îmbrățișează unul pe celălalt și la fel fac surorile).

Dacă aș putea vedea acest lucru în toate adunările, aș spune: „Lasă-l Doamne, pe slujitorul Tău să se depărteze în pace!...”

- Amin -